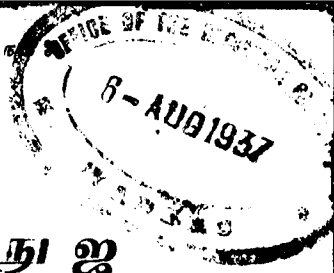

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீ ராமாநுஜ

ஸித்தாந்த

வைஜயந்தி

ஸ்ரீ ராமாநுஜ ஸித்தாந்த ஸம்ஸ்தாபந ஸபையின் சார்பாக

மாதந்தோறும் வெளிவரும்

ஸத் ஸம்ப்ரதாயார்த்த ப்ரகாசந பத்ரிகை

தொகுதி 2

ஈச்வரஸ்ரீ வைகாசிமீ

பகுதி 7

பத்ராதிபர் :

வடகரை ராமாநுஜாசாரியார்

24, சந்திரப்ப முதலி தெரு, ஜி. டி. மதராஸ்.

1937ஸ்ரீ மேஸ்

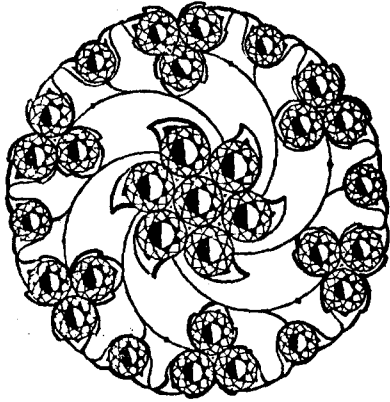
வருஷச் சந்தா ரூ 1-12-0 [தனிப்ரதி விலை ரூ. 0-3-0]

விஷய ஸஞ்சிகை

விஷயங்கள்

1. வைகாசி மாதத்தின் பெருமை			164
—பத்திராதிபர்			
2. வைகாசி யனுடம்	...		162
—பத்திரவாதிபயங்கரம் ஸ்ரீ. உ. வே. அண்ணங்கராசாரியார்			
3. ஓர் ஸந்தேகம்	...		168
—பத்திரவாதிபயங்கரம் ஸ்ரீ. உ. வே. அண்ணங்கராசாரியார்			
4. வர்த்தமானங்கள்		...	173
5. ராமாயண ச்லோசார்த்தங்கள்			
—திருமலை அநந்தாண் பிள்ளை ஸ்ரீ. உ. வே. கோலிந்தப்பங்கார்			
6. கோதாஸ்துதி வியாக்கியானம்	...		
—பத்திரவாதிபயங்கரம் ஸ்ரீ. உ. வே. அண்ணங்கராசாரியார்			

ரங்குன் வைா நகைகள்

சுவரன் பொன்னிற்கு
உத்திரவாதத்துடன்
அனுப்பப்படும்.

வில் ஜாயிதா இனம்

பி. கோபாலசுவாமி நாயுடு & சன்ஸ்
பறங்கிமலை P.O., சென்னை.

L. G. பெருங்காயம்.

ஒவ்வொரு வீட்டிற்கு மின்றியமையாதது -
மனிதர்களுக்கு ஆரோ
க்கியத்தை அளிப்பது

L. G.
பெருங்காயம்
எங்கும் கிடைக்கும்.
ப்ரபல பெருங்காய
வியாபாரிகள்:
பம்பாய், சென்னை,
கும்பகோணம்.

லால்ஜி கோது & கம்பெனி,
8, பெருமாள் முதலி தெரு, ஜி. டி., மதராஸ்.

அம்ருதாஞ்சனம்.

ப்ராக்குதமான சரீரங்களை யுடையவர்களுக்கு ஜலதோ
ஷம், தலைவலி முதலான சில வியாதிகள் உண்டாவது ஸஹ
ஜமே. அவைகள் வந்தகாலத்தில் ஒருவிதமான
வழியிலும் புத்தி செல்லாமல் மஹத்தான கஷ
டத்தை அடைய நேரிடுகிறது. அக்காலத்தில்
டாக்டர்களிடம் போய் மருந்துகள் வாங்கி ஷை
வ்யாதிகளின் உபசமரத்தைப் பண்ணிக்கொள்
னப் பலவிதமான இடையூறுகள் இருக்கக்
கூடும். அக்காலத்தில் அமிருதாஞ்சனம் கைவச
மிருக்குமே யாயின் நாம் ஒருவிதமான பாதை
யையும் அடையவேண்டா மென்பதை அனை
வரு மறிந்திருந்தாலும் இவ் வினம்பரமும்
அதன் பெருமையை அறிவிக்கின்றது. எங்கும் கிடைக்கும்.

அம்ருதாஞ்சனம் டிபோ.

பம்பாய்.

மதராஸ்

கல்கத்தா

ஸ்ரீ

ராமா நுஜ ஸித்தாந்த வைஜயந்தி

மாதந்தோறும் வெளிவரும் ஸ்தலம்பரதாயார்த்த ப்ரகாஸக பத்ரிகை

தோகுதி 2.

பத்ராதிபர்

வடகரை. ராமா நுஜாசாரியார்

பகுதி 7.

ஸ்ரீரஸு

ஸிரயக்ஷாநாய நமஃ

ஸ்ரீதே ராஜாநுஜாய நமஃ

கலெஸு ராஜாநுஜாயபூய நமஃ வரூபெயாமிநெ |

யஸுரூகிஸுதிஸுதிசுராணாடி சுனஜ்ஜுரஸிஸிசு ||

வெடிவெடின வெடிமம் ஸுரூரூதிசுரூபவதிபுண |

ஸ்ரீராஜாநுஜலிங்கா வெஜயனீ விஜயலதா ||

வைகாசி மாதத்தின் பெருமை

பத்திராதிபர்

இந்த வைகாசிமாதம், வ்யூஹத்தில் ஆளுவதான மதுஸூதந னுடைய அம்ஸமாயிருக்கும், மதுஸூதநன் என்கிற இத்திருநாமம் வேதாபஹாரத்தைப் பண்ணிக் கொடிய பாவியாய்த் திரியாநிற்கும் மது என்கிற அஸுரனைக்கொன்று ப்ரஹ்மாவிற்கு வேதத்தை யளித்து உலகைவரழ்வித்த ஸர்வேஸ்வரனைக் குறிப்பிடா நிற்கும்.

ஆதலால் மதுஸூதநனுடைய அம்ஸமாயிருக்கும் இம்மாதத்தில் வரும் ஏகாதசியன்று உபவஸித்து த்வாதசியில் ஆஸ்ரித விரோதி நிரஸநஸீலனான மதுஸூதநனை ஆரதித்துப் பாரணை பண்ணு மவர்களின் பாபம், மதுபட்டபாடு படுமென்பது சொல்லாமலே விளங்கும். மேலும் மதுஸூதநனுடைய க்ருபையினால் ஜ்யோதிஷ்டோமயாகத்தைச் செய்தவன் அடையும் புண்யத்தையு மடைவான் என்பது மேலே குறிப்பிடும் மஹாபாரத ஸ்லோகத்தினால் லறிய வரும்.

ஸ்ரீலோகம்

த்வாத்ஸ்யாம் மாஸிவைஸாகே மதுஸூதிந ஸம்ஞிதம்
உபோஷ்ய பூஜயேத் யோமாம் ஸோக்ரிஷ்டோமஸ்ய பாண்டவ

இன்னமும் இம்மாதம் ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஆழ்வாரின்
அவதாரத்தாலும், ஆசார்ய சிகாமணியாகிய பட்டருடைய அவதாரத்தாலும் போற்றற்குரியது.

சென்ற வருஷம் வைகாசி விசாகத்தில் வெளி வந்த வைஜயந்தி
ஆழ்வாருடைய பெருமையைப் பேசி நம்மைக் களிக்கச் செய்தது-
இவ்வருடத்து வைகாசி வைஜயந்தி பத்திரிகை ஆசார்ய சிகாமணி
யாகிய பராசரப்பட்டரின் பெருமையைப் பேசாநின்ற வ்யாஸத்தை
வரவேற்று வைஜயந்தி வாசகர்களைக் களிக்கச் செய்யா நிற்கின்றது.

ஸ்ரீ பராசர பட்டார்ய: ஸ்ரீரங்கேஸுபரோஹித:

ஸ்ரீவதஸாங்கஸுதஸ் ஸ்ரீமாந் ஸ்ரேயஸே மேஸ்து பூயஸே

ஆழ்வானுக்குப் புத்ரராய் ஸ்ரீரங்கநாதனுக்குப் புரோஹித
ரான ஸ்ரீபராசர பட்டார்யர் நம்முடைய அதிகமான ஸ்ரேயஸ்
வின் பொருட்டு ஆக கடவர்.

வைகாசி யனுடம்

[ப்ரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்ரீ. உ. வே. அண்ணங்கராச்சாரியார்]

நமது ஸம்ப்ரதாயத்தில் எம்பெருமானுருடைய பதவியிலே
அபிஷித்தராய் அவரினும் விஞ்சிய ஞான வைபவத்தை யுடைய
ரான பட்டர் என்னும் ஆசிரியரது திருவவதார நன்னாளாகிய
வைகாசி யனுடத்தினன்று நமது வைஜயந்தி வெளி வருவதனால்
அவ்வாசிரியருடைய வைபவக் கடலில் சில சிறு திவலைகளை இன்று
ஈண்டு அனுபவிக்க விழிகின்றோம்.

இவ்வாசிரியர் கூரத்தாழ்வானுடைய திருக்குமாரர் என்றும்
ஸ்ரீ ரங்கநாதனுடைய திருக் குமாரர் என்றும் வழங்கப்படுவர்.
ஆழ்வான் க்ருஹஸ்தாஸ்ரமத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கச் செய்தே
யும் “விஹித விஷய நிவ்ருத்தி தன்னேற்றம்” என்று ஸ்ரீ வசந
பூஷணத்திலருளிச் செய்த கணக்கிலே விரக்தாக்ரேஸராக எழுந்
தருளி யிருந்தார். இவ்விதமான செல்வத்தை முற்றும் துறந்து

எம்பெருமானார் திருவடிகளில் ஆஸ்ரயித்ததுமுதல் நாடோறும்
உபாதார காலத்திலே ஸ்ரீ ரங்கத்தில் சில திருமாளிகைகளில்
உஞ்சவ்ருத்தி செய்து, அது கொண்டு குடும்ப காரியத்தை நிர்
வஹித்துக் கொண்டு ஒவ்வொருநாளும் கிடைக்கிற உணவுப்
பொருள்களில் மறுநாளேக்கென்று சிறிதும் சேஷப்படுத்தி வைத்
துக் கொள்ளாமல் அன்றன்றைக்கு தேஹயாத்திரை நடத்தியருளு
கையில் ஒரு நாள் விடாப் பெருமழை பொழிந்ததனால் வெளியே
போய் உபாதாரம் செய்துவரக் கூடாமல் போக, அதனால் அன்
றைக்கு வெறும் தீர்த்தத்தையே உட்கொண்டு அருளிச் செயலது
ஸந்தானமே தாரகமாகக் கொண்டு வேறு உணவின்றியே யிருந்
திட, அன்றிரவு பெரிய பெருமாள் அமுது செய்தருளுகிறபோது
உண்டான திருச்சின்ன வொலிகேட்ட வளவில் இவரது தேவியா
ரான ஆண்டாள் பெருமானைக் குறித்து, ‘உம்முடைய அடியவர்
பட்டினி யிருக்க நீர் குலாவிக்குலாவி அமுது செய்தருளு
கிறீரோ?’ என்று நினைப்பிட்ட வளவிலே ஸர்வஜ்ஞனான ஸ்ரீ
ரங்கநாதன் அந்த ஆண்டாள் நினைப்பைத் திருவுள்ளம்பற்றி
உடனே தேவஸ்தாந கார்யநிர்வாஹகரான உத்தம நம்பிக்கு
அர்ச்சக முகேந கட்டளையிட்டு அப்பொழுதுதாம் அமுது செய்த
அக்கார வடிசிலே ஸகல பரிஜந பரிவாரங்களுடன் அவரைக்
கொண்டு ஆழ்வான் திருமாளிகைக்கு அனுப்பியருள, ஆழ்வானும்
இதனை யறிந்து பதறி யெழுந்து எதிர்கொண்டு மஹாப்ரஸாத
மென்று அதில் தமக்கும் தமது தேவிக்குமாக இரண்டு திரளைகளை
யெடுத்துக் கொண்டு உத்தம நம்பியை அனுப்பி விட்டு பக்த வத்
ஸலனான பகவானுடைய வரம்பு கடந்த கருணைத்திறத்தை வியந்து
அந்த அடிசிலில் ஒரு பகுதியைத்தாம் அமுது செய்து மற்றதைத்
தேவியாருக்குக் கொடுத்தருள, முன்பு தசரத சக்ரவர்த்திக்குப்
புத்ரகாமேஷ்டியிற் கிடைத்த பாயஸத்தின் கூறுகளே ஸ்ரீ ராம
லக்ஷ்மண பரத சத்ருக்கர்களின் திருவவதாரத்துக்குக் காரண
மானதுபோல இப்பொழுது இவர்க்கும் இத்திரளைகளிரண்டுமே
இரண்டு திருக் குமாரர்கள் திருவவதரிப்பதற்கு ஹேதுவாயின.
முறையே இவர்களின் திருநாமம் ஸ்ரீ பராசர பட்டர், ஸ்ரீ வேதவ்
யாஸ பட்டர் என்பனவாம்.

பராசர பட்டர் என்று திருநாமமாயினும் நமது ஸம்ப்ரதாய
க்ரந்தங்களிலெங்கும் பட்டர் என்றே இவ்வாசிரியர் வழங்கப்

படுவர். பட்டர் என்னும் வடசொல் வேத சாஸ்திரங்களை நன்கு கற்றுணர்ந்த வித்வானையும் ஸ்தோத்ரஞ் செய்யும் தொழிலுடையவனையும் சொல்லும். ஹாராக் [பட்டாராக்] என்னுஞ் சொல்லும் இத்திறத்தே. 'வினையும் பயிர் முனையிலே தெரியும், என்னுமா போலே ஸிஸுவாயிருந்ததன்மையிலேயே இவருடைய திறமையை நன்குணர்ந்த எம்பெருமானார் இவர்க்குப் பொருத்தமாக பட்டர் என்று திருநாமஞ் சாத்தினதும், அத்திருநாமத்திற்கு மிகப் பொருத்தமாகவே இவரும் ஸர்வக்ஞராய் விளங்கிப் புகழ் பெற்றதும் எம்பெருமானுடைய ஸத்ய ஸங்கல்பவத்தை ஸத்யமாக்கின போலும்.

இங்ஙனமே நாமகரணம் செய்தருள்வதற்காக உடையவர் எம்பாருடன் ஆழ்வான் திருமானிகைக் கெழுந்தருளி, குழந்தைகளை எடுத்துக் கொண்டு வாரும் என்று எம்பார்க்கு நியமிக்க அவர் அங்ஙனமே ப்ரபந்நகுலக் கொழுந்தான அக்குழந்தைகளை எடுத்துக் கொண்டு வரும்போது த்ருஷ்டி தோஷாதிகள் தங்காதபடி ரகசியமாக த்வய மென்னும் மந்த்ர ரத்னத்தை அதுஸந்தித்து வாழ்த்திக் கொண்டே வந்து குழந்தைகளை எம்பெருமானார்க்குக் காட்டினர்; அவர் மிக்க களிப்புடனே ஆனந்தக் கண்ணீர் துளிக்கத் தம் திருக்கண்களாற் குளிரக் கடாசுடிக்கும்போது அத் தெய்விக ஸிஸுக்களின் தேஜோ விசேஷத்தைக்கண்டு வியப்புக் கொண்டு எம்பாரே! இக்குழந்தைகளிடம் த்வயம் பரிமளிக்கின்றதே, இங்ஙனம் ஆகுமாறு என் செய்தீர்?' என்று வினாவ, எம்பார் 'குழந்தைகட்குக் காப்பாக த்வாயாநுஸந்தாரம் செய்து கொண்டு வந்தேன்' என்ன; உடையவர் அப்படி எம்பார் காப்பிட்டதற்கு உகந்து அவரைப் பார்த்து 'இக்குழந்தைகள் உய்யும் வகையை நாடிச் செய்தற்கு முற்பட்டார்தலால் இவர்கட்கு நீரே ஆசார்யராகக் 'கடவீர்' என்று நியமித்தருளினாரென்றும், அப்படியே அத்திருக் குமாரர்கட்கு எம்பாரே ஆசார்ய க்ருத்யங்கள் செய்தருளினாரென்றும், இது பற்றியே, எம்பெருமானார் எம்பார் பட்டர் நஞ்சீயர் என்றிப்படி ஆசார்ய பரம்பரை வருகிற தென்றும் ப்ரஸித்தமாயிருக்கும். இங்ஙனே யிருக்கச் செய்தேயும் ஆழ்வானும் பட்டர்க்கு ஆசார்யராயினர். ஆது எங்ஙனே யெனில்; ஆழ்வான் திருக்குமாரர்கட்குத் திருவாய் மொழிப்பொருள் கற்

பித்து வரும்போது "என் பெருக்கநலத் தொண் பொருளீறில், வண்புகழ் நாரணன், தின்கழல் சேரே," என்கிற பாசுரத்தளவிலே வந்தவாரே, அது திருமந்தார்த்தத்தை விவரிக்கிற பாசுரமாகையினாலும், மந்தார்த்தம் ஆசார்யரிடத்திலேயே கேட்டறியவேண்டியதாதலாலும் அதனை அவர்கட்குச் சொல்லாது நிறுத்தி 'இதனை உங்கள் ஆசாரியர் பக்கவிலே கேட்டுக்கொள்ளுங்கள்' என்றுசொல்ல, அதனை விரைவில் அறிந்துகொள்ள வேணுமென்னும் அவாவினால் உடனே அவர்கள் எழுந்து தம் ஆசாரியரான எம்பார் எழுந்தருளியிருக்குமிடத்தைக் குறித்துப் போகப் புகுவளவில் ஆழ்வான் "மின்னின் நிலையில மன்னுயிராக்கைகள்" என்கிறபடியே யாக்கைநிலையாமையைத் திருவுள்ளம் பற்றி அவர்களையழைத்து 'இன்னபோது இன்னிருப்பார் இன்றார் போவாரென்று தெரியாது, ஆதலால் இருந்து கேளுங்கள்' என்று, திருமந்திரத்தைச் சொல்லி அப்பாசுரத்தின் பொருளையும் விவரித்து 'இப்பாசுரத்தைத் திருமந்திரத்தின் அர்த்தமாக நினைத்திருங்கள்' என்று பணித்தருளினமையால் திருக்குமாரர்க்கு ஆழ்வானும் ஒரு ஆசார்யராக அமைந்தருளினர் என்று ஸம்பிரதாயம்வல்ல பெரியோர் கூறுவர். பட்டர் ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யம் அருளிச்செய்யும்போது ஆசார்யவந்தம் செய்கிற முதல் ஸ்லோகத்தில் "வந்தே கோவிந்தாதேள—எம்பாரையும் திருத்தகப்பனாரையும் தொழுகின்றேன்" என்றருளிச் செய்தது உபயஸம்பந்தமும் தமக்கு உண்டானதுபற்றியேயாம். ஸ்ரீரங்கராஜ ஸ்தவத்திலும் இரண்டு ஆசிரியர்க்கும் இரண்டு ஸ்லோகங்களை துதியாக இட்டருளினர்,

பட்டரை இளங்குழந்தைப் பருவத்திலேயே ஸ்ரீரங்கநாதன் தனது புத்திரனாக அங்கீகரித்துத் தன்னுடைய ஸந்நிதியிலே திருமணத்தூணினருகே தொட்டிலிடுவித்து ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரும் தானுமாகச் சீராட்டிவளர்க்க, அங்ஙனம் வளர்கிற அக்குழந்தை தவழ்ந்து சென்று, பெருமாள் அமுதுசெய்வதற்குத் திருமுன்பே கொணர்ந்து ஸமர்ப்பிக்கப்படுகிற அடி சிலைக் கைகளால் அள்ளியனைந்து துழாவ, பெருமாள் அதுகண்டு உகந்தருளி, "அமிழ்தினும் ஆற்றவினிகே தம்மக்கள், சிறுகையனானிய கூழ்" (குறள்) என்றபடி இந்த இன்னடி சிலைசுவும் பிரியமாக அங்கீகரித்தருள்வாராம். இப்படி ரங்கநாதன் தம்மை அபிமானித்

துப் புத்ரஸ்வீகாரம் செய்தருளப் பெற்ற பாக்கியமுடைமை யால் பட்டர் ஸ்ரீரங்கநாத புத்ரர் என்றும் வழங்கப்பட்டு வந்தார். “வாணிட்ட கீர்த்தி வளர் கூரத்தாழ்வான் மகிழ்வந்த, தேனிட்ட தார் நம்பெருமான் குமாரர்...பட்டர்” என்று இவரது சியஷ் ராஜ பிள்ளைப்பெருமானையங்கார் (திருவரங்கக் கலம்பகக் காப் புச் செய்யுட்களுள் ஒன்றில்) கூறினர். பட்டர்தாமும் ஸ்ரீரங்க ராஜ ஸ்தவத்தில் பதினேழாம் ஸ்லோகத்தில் “ஸ்ரீரஹ்ராஜகஸி லாவடி லாவிக்ஷுஸ்ரீ ரங்கராஜகமலாபதலாலிதத்வம்” என்ற பதத்தினால் இதனை ஸ்பஷ்டமாக்கி யருளினதும் உணர்க.

இப்பேராசிரியர் ஸகல சாஸ்திரங்களிலும் அபாரமான பாண் டித்யம் பெற்றவர் என்பது இவர் அருளிச்செய்த க்ரந்தங்களுள் ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யம் ஒன்றுகொண்டே உணரத் தக்கதாகும். இவர் கவித்திறமையில் ஒத்தாரும் மிக்காரு மில்லாதவர் என்பது இவர் அருளிய ஸ்ரீ ரங்கராஜஸ்தவ ஸ்ரீ குணரத்ன கோஸாதிகளால் நன்கு விளங்கும்.

அருளிச் செயல்களில் அற்புதமான விசேஷார்த்தங்களை அருளிச்செய்வதற்கு இவ்வாசிரியரே அநிதர ஸாதாரணமான வல்லமைபெற்றவர் என்பது திவ்யப்ரபந்த வியாக்கியானங்களில் பெரியவாச்சான் பிள்ளை முதலானோர் அடிக்கடி அருளிச்செய்யு மாற்றால் தெரிகின்றது. வியாக்கியானங்களில், “என்று பட்டர் அருளிச்செய்வார்” எனவருமிடங்களிலெல்லாம் ஒரு விலக்ஷணமான ரஸாநுபவம் கல்நெஞ்சினர்க்கும் உண்டாவதுவழக்கம். இவரது நிர் வாஹங்களில் இரண்டுமூன்றை சண்டெடுத்துக் காட்டுவாம்.—

திருநெடுந்தாண்டகத்தில் “அறுகால சிறுவண்டே தோழு தேனுனை” என்ற பாசுரத்தில் வண்டுக்கு ஸ்வாபாசிகமான ஆறுகால்களுள்ளமையை எதற்காகச் சொல்லிற்று? என்று விமர்சிக்கப் புகுந்த சிலர், இரண்டுகாலாகவும் நான்கு காலாகவு மின்றியே விரைந்து செல்லுகைக் குறுப்பாக ஆறு கால்கள் இருக்கப் பெற்ற பாக்கியம் என்னே! என்று வியந்து கூறுவதாக நிர்வஹித்தார்கள். இந்த நிர்வாஹத்தில், ஸ்வா ரஸ்யமில்லை; வண்டு செல்லுதற்கு ஸாதனம் சிறகே யன்றிக் கால்கள் அல்லவே; ஆதலால் ‘அறுகால’ என்னும் அடை மொழிக்கி அங்ஙனே கருத்துரைத்தல் பொருந்தா தென்று, பட்டர் அருளிச் செய்வதாவது—தோழுதேனுனை என்று

மேலே யிருக்கையிலே என் தலையிலே வைப்பதற்கு ஆறுகால்கள் உண்டாகப் பெற்றதே! என்று வியந்து சொல்லுகிறபடி என்ப தாம். (இதனை விவரிப்போம்.) தூது சென்று மீண்டு வந்தால் வண்டின் கால்களைத் தன் தலை நிறைய வைத்துக் கொண்டு கூத் தாடக் குதூஹவித்திருப்பதனால் அதற்குச் சேர இங்ஙனே கருத் துரைத்தபடி. ஸ்வாபதேசத்தில் வண்டாகச் சொல்லுவது ஆசாரியர்களை, ஆசாரியனும் ஆசாரியனுடைய தேவியாரும், அவருடைய திருக்குமாரருமாக மூவரும் உத்தேசியர் என்பது ஆபஸ்தம்ப ஸாஸ்திரவியத்தம். மூவர்க்கும் சேர்ந்த ஆறு திருவடி சளாதலால் அது தோன்றவே அறுகால சிறுவண்டே! என்றது, என்பது பட்டர் திருவுள்ளம். “கோங்கார் பூந்துழாய் முடி என்குடக் கூத்தர்கென் தூதாய், நங்கால்கள் என் தலைமேல் கேழுமீரோ நுமரோடே” என்ற திருவாய் மொழிப் பாசுரத்தின் ஸ்வாபதேசார்த்தத்திற்கு மிகவுமிணங்கியதாமிது.

“பரிவதிலீசனைப்பாடி விரிவது மேவலுறுவீர், பிரிவகை யின்றி நன்னீர் தூய்ப், புரிவதாவும் புகைபூவே.” என்கிற திருவாய் மொழிப் பாசுரத்தை பட்டர் உபந்யஸிக்கும் போது “புரிவதாவும் புகை பூவே” என்ற ஸப்த ஸ்வாரச்யத்தை நோக்கி “இவ்விடத்தில் அகில் புகை யென்றாவது கருமுகைப்பூ என்றாவது சிறப்பித்துச் சொல்லாமையாலே ஏதேனு மொரு புகையும் ஏதேனுமொரு பூவும் எம்பெருமானுக்கு அமையும்; செதுகையிட்டுப் புகைக்கலாம், கண்ட காலிப்பூவுஞ் சூட்டலாம்” என்று உபந்யஸித்தாராம். அதை நஞ்சியர் கேட்டு “நகண்ட காரிகாபுஷ்பம் தேவாய விநிவேதயேத் (கண்ட காலிப்பூவை எம்பெருமானுக்குச் சாத்தலாகாது.) என்று சாஸ்த்ரம் மறுத்திருக்க, இப்படி அருளிச் செய்யலாமோ? என்று கேட்டார்; அதற்கு பட்டர் அருளிச்செய்த ரஸோக்தி:— “சாஸ்த்ரம் மறுத்தது மெய்தான்; கண்ட காலிப்பூ எம்பெருமா னுக்கு ஆகாதென்று மறுத்தபடியன்று; அடியார்கள் அப்பூவைப் பறித்தால் கையில் முள் பாயுமே! என்று பக்தர்கள் பக்கலில் தயையினால் சாஸ்த்ரம் நிஷேதித்ததேயன்றி எம்பெருமானுக்கு ஆகாத பூ எதுவுமில்லை—என்றும்.—இப்படியாக இவர் அருளிச் செய்யும் ரஸோக்திகளும் விசேஷார்த்தங்களும் ஸமயவிசேஷங் களில் வைஜயந்தியில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும்.

சுரிபுவன விரதேவராயன் என்ற அரசன் பட்டர் வைபவத் தைக் கண்டுங் கேட்டும் அவரிடத்து மதிப்புக் கொண்டு ஒரு நாள் ‘பட்டரே! நீர் நமது அரண்மனைக்கு ஒரு நாள் வந்து போம்’ என்று சொல்ல, அதற்கு பட்டர் சிறிதும் இணங்காமல் “நம் பெருமான் அஞ்சலென்ற கைமறித்தாலும் அவர் வாசலொழிய வேறொரு போக்கிடமுண்டோ எமக்கு” என்று சொல்லி மறுத்து விட்டனர் என்பது ப்ரஸித்தம். தன்னைச் சரணமடைந்த வர்கட்கு ஆவன வெல்லாஞ் செய்து அவர்களைப் பாதுகாத்தலையே விரதமாகக் கொண்டு அவர்களுக்கு அபயமளிப்பவனான பரம புருஷனுக்கு அடிமைப்பட்ட நாம் சில சிற்றரசரின் வாசலிலே கிடந்து துவளக்கடவோமல்லோம் என்கிற திண்ணிய அத்யாவஸாயத்தை வெளியிட்டவாறு.

இங்ஙனம் ஞானபக்தி விரக்திகளில் ஒப்புயர்வற்ற இப்பேராசிரியரது ப்ரபாவம் பாற்கடல் போன்றதாதலின் அதில் சில திவலைகளே இப்போது அநுபவிக்கப் பராதமாயிற்று.

ஓர் ஸந்தேஹம்

(ஸ்ரீ காஞ்சி, பிரதிவாதி பயங்கரம்,
ஸ்ரீ. உ. வே. அண்ணங்கராசாரியார்)

பலவருஷங்களுக்கு முன் இவ்விஷயத்தை அடியேன் ப்ரகாஸம் செய்திருந்தும் நிபுண நிருபகர்கள் கடாசுத்திருனி ஸந்தேஹ நிராகரணம் செய்தருளாமையினால் அதனை மீண்டும் இப்போது விஜ்ஞாபகம் செய்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ஸம்ஸ்ப்ருஸந் ஆஸநம் சௌரே விதுரஸ் ஸ மஹாமதி:—

ஸம்ஸ்ப்ருசந் ஆஸநம் சௌரே விதுரஸ் ஸ மஹாமதி:” என்கிற மஹாபாரத ச்லோகத்தை நம் பூருவாசாரியர்கள் விசேஷமாக எடுத்தாள்கின்றனர். விதுரர் தம்முடைய க்ருஹத்தில் கண்ணபிரானுக்குத் தாமே இட்ட ஆஸனத்தில் தமக்கே அதிசங்கை யுண்டாகி அவ்வாஸனத்தைத் தடவிப் பார்த்தார்” என்று மேற்காட்டிய ச்லோகத்திற்குப் பொருள் அருளிச்செய்யப் படுகிறது. திருவாய்மொழியின் ஈடு முப்பத்தாறாயிரப் படியிலும், அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனார் அருளிச்செய்த திருப்பாவை ஆராயிரப்படியிலும், ஜநந்யாசார்யரும் மணவாளமா

முனிகளும் அருளிச்செய்த ஸ்ரீ வசந பூஷண வியாக்கியாரங்களிலும் இந்த இதிறாஸம் இங்ஙனமே யருளிச்செய்யப்பட்டுள்ளது.

“ஸம்ஸ்ப்ருஸந்” இத்யாதி ச்லோகமும் காட்டப்பட்டுள்ளது, அந்த ச்லோகம் ஸ்ரீமஹாபாரதத்தில் உத்யோகபர்வத்தின் உள்ளீடான பகவத்யாந பர்வத்தில் தொண்ணூற்று நான்கா மத்தியாயத்தில் அறுபத்து மூன்றாவது ச்லோகமாக இக்காலத்திய அச்சப்படுத்தசத்தில் காண்கிறது. “ஸம்ஸ்ப்ருஸந் ஆஸநம் சௌரே மஹாமதிருபாவிசத்” என்று மூலத்தில் பாடம் காண்கிறது. “.... விதுரஸ் ஸ மஹாமதி:” என்று நம் ஆசார்யர்கள் உதாஹரித்துள்ளர்; ஜநந்யாசார்யர் மாத்திரம் “மஹாமதிருபாவிசத்” என்றே பாடம் காட்டியிருக்கிறார். இப்பாடபேதம் ஒரு பெரிதான விஷயமல்ல; எவ்வாறாயினுமாயிடுக. இந்த ச்லோகத்திற்கு நம்மவர்கள் அருளிச்செய்துள்ள பொருள் ப்ரகரணத்திற்குப் பொருந்தாததுபோல் தோன்றுகிறது. விதுரர் தமது திருமாளிகையிலே தாமிட்ட ஆஸனத்தைத் தடவிப் பார்த்ததாகவன்றோ நம்மவர்கள் பொருள் அருளிச்செய்திருப்பது; மூலத்தில் இந்த

லோகம் எந்த ப்ரகரணத்தில் இரானின்ற தென்றால், விதுரர் திருமாளிகையினின்றும் கண்ணபிரான் துரியோதனனது ஸபாமண்டபத்திற்கு எழுந்தருளின பிறகு அங்கு துச்சாஸனன், ஸாத்யகி, கர்ணன், சகுனி, துரியோதனன், கண்ணன், விதுரர் முதலானோர் வீற்றிருக்கு மாற்றைக் கூறும் ப்ரகரணத்திலுள்ளது. விதுரர் திருமாளிகை விருத்தாந்தம் தொண்ணூற்றேராவது அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது, அந்த ப்ரகரணத்தில் இந்த ச்லோகம் காணப்படவில்லை. துரியோதன ஸபையில் நடந்த செய்தியைக் கூறுமிடத்துள்ள ச்லோகத்தை மேற்கொண்டு அங்ஙனே பொருள் கூறுதல் எங்ஙனே பொருந்தும்? விதுரர் கண்ணபிரானுக்கு அந்தரங்க பக்தராதலால் அப்பிரானுடைய ஆஸனத்தைத் தொட்டுக் கொண்டு மிகவும் சமீபஸ்தராய் உட்கார்ந்தார் என்றுதான் ப்ரகரணத்திற்குச்சேரப் பொருள் சொல்லத்தக்கதாகத் தோற்றுகின்றது. விதுரர் தமது திருமாளிகையில் கண்ணபிரானுக்கு ஆஸனமிட்டதாகவாவது தாமும் ஆஸனத்திலே உட்கார்ந்ததாகவாவது மஹாபாரதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கவில்லை. இப்படியிருக்க, நம் ஆசார்யர்கள் “ஸம்ஸ்ப்ருஸந்” இத்யாதி ச்லோகத்திற்கு வேறுவகையாகப் பொருள் அருளிச்செய்தது

என்னே! என்று அடியேனுடைய நெஞ்சம் சங்கர களங்கிதமாயிரா நின்றது.

இதற்கு இங்ஙனே சிலர் விடையளிக்கக்கூடும்: இதிலுள்ள புராணங்களெல்லாம் இக்காலத்தில் பலவகையாக விகாரப்பட்டிருப்பதால் இந்த ஸ்லோகம் மஹாபாரதத்தில் இடம்மாறி அச்சிடப்பெற்றிருக்கலாம்; அச்சுப்புத்தகத்தையே ஆதாரமாகக் கொண்டு பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளில் அதிகங்கை கொள்ள வேண்ணுதென்பர்;—

இதிலுள்ள புராணங்களுக்கு ஆசார்யர்களின் காலத்திலிருந்த ஸந்ரிவேஸமும் இப்போதைய ஸந்ரிவேஸமும் மிகவும் மாறுபாடுற்றிருக்கின்ற தென்பது ஸத்யம் ஸத்யம் புநஸ் ஸத்யம்; அத்யாயக்ரமத்திலும் ஸ்லோகங்களின் ஆதூபூர்வியிலும் பாடப் பாக்ரியைகளிலும் வாசாம கோசரமான வைபரீத்யங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றமையை அடியேன் குவாலாக அறிந்துளேன்; அதில் எள்ளளவும் ஸம்வாதமில்லை. “ஸம்ஸ்ப்ருசந்” இது யாதீஸ்லோகத்திற்கு நம் ஆசார்யர்கள் அருளிச்செய்த அர்த்தம் நன்கு பொருந்துமாறு அந்தஸ்லோகம் எந்தப் ப்ரகரணத்திலிருக்க வேண்டுமோ அந்தப் ப்ரகரணத்தில் தானே அந்த ஸ்லோகம் அமையப்பெற்ற மஹா பாரத ஸ்ரீ கோசம் யாரிடத்திலாவது கிடைக்கக் கூடுமா? ப்ராசீந்தாள கோஸங்களைச் சேமித்து வைத்திருப்பவர் பலருண்டே! அவற்றில் இந்தஸ்லோகம் க்ரமமான ஸ்தானத்தில் அமைந்திருக்கின்றதாவென்பதை யாரேனுமொரு மஹாபாவர் பரிஸ்ரமப்பட்டுக் கண்டறிந்து வெளியிடுவரேல் தலையல்லால் கைம்மாறிலேன்.

இந்தப்ரஸக்தியிலே மற்றொரு விஷயமும் காட்டப்படுகின்றது: ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகனுடைய ரஹஸ்யத்யஸாரக்ரந்தத்தில் இருபத்தைந்தாந்தா மதிகாரமான ப்ரபாவவ்யவஸ்தாதிகாரத்தில் “விதுராந்நாரி புபுஜே சகீரி குணவந்தி ச” என்றிகைக் கேட்டு துர்யோதனன் “பீஷ்மத்ரோணுவதிக்கரம்ய மாஞ்சைவ மதுஸூதந்!” கிமர்த்தம் புண்டரீகாக்ஷ! புத்தம் வருஷலபோஜநம்? என்று கேட்க; “த்விஷதந்நம் ந போக்தவ்யம் த்விஷந்தம் நைவ போஜயேத்” பாண்டவாந் த்விஷஸே ராஜந்! மம ப்ராணஹிபாண்டவா:” என்று உத்தரமருளிச் செய்கையாலே....” என்கிற வாக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன. இதுவும் மூல விருத்த மாயிரா நின்றது.

“விதுராந்நாரி புபுஜே” இத்யாதிஸ்லோகம் முந்தினதாகவும் “த்விஷதந்நம் ந போக்தவ்யம்” இத்யாதிஸ்லோகம் பிந்தினதாகவுமன்றோ தேசிகனால் உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூலத்தில் அங்ஙனில்லை. உத்யோக பர்வத்தில் தொண்ணூற்றேராவது அத்யாயத்தில் இருபத்தேழாவது ஸ்லோகமாக “த்விஷதந்நம்” என்னும் ஸ்லோகமும் நார்பத்தைந்தாவது ஸ்லோகமாக “விதுராந்நாரி புபுஜே” என்னும் ஸ்லோகமும் அச்சுப்புத்தகத்திற் காண்கிறது. பீஷ்மத்ரோணுவதிக்கரம்ய” என்கிற ஸுப்ரஸித்தமானஸ்லோகம் இந்த ப்ரகரணத்தில் அடியோடு காணப்படவில்லை. விதுரருடைய அடிசிலைக் கண்ணிரான் அழுது செய்த பிறகு அப்பிராண துர்யோதனன் அதிசேஷபித்துக் கேட்பதாக தேசிகன் முதலிய நம்மவர்கள் அருளிச் செய்திருக்கிறபடிக்கணங்க இப்போதைய மஹாபாரதத்தில் ஸ்லோகங்களின் ஆதூபூர்விய அமைந்திருக்க வில்லை.

இப்படி ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் நாம் ஆராயப் புகுங்கால் மூலக்ரந்தங்கள் எல்லை கடந்த விகாரத்தை அடைந்திட்டனவாக அறுதியிடுதல் இன்றியமையாததாகின்றது. மற்றுள்ள புராணங்களிலும் ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ஸம்ஹிதைகளிலும் நுழைந்து பார்த்தாலோ, அவற்றிலுள்ள விபர்யாஸங்கள் பேச்சுக்கு நிலமல்ல. அந்தனர் நூலாயும் மூலப்ரமாணமாயுமுள்ள வேதங்களின் உபப்ரும்ஹணங்களான இதிலுள்ள புராணதிகளைப் பரிஷ்காப்படுத்துதல் நமக்கு முக்கியமான கைங்கர்யமல்லவா? இவ்விஷயத் தன்னை முக்கியமாகக் குறிக்கொள்வாருண்டா?

ஸ்ரீ வசநபூஷணத்தில் இரண்டாம் ப்ரகரணத்தில் “அழகுக்கிட்ட சட்டை அணைக்கைக்கு விரோதியாமாப்போலே” என்ற குர்ணிகைக்கு அடுத்தபடியாக ஹாரோபி, என்றொரு ஸ்ரீஸூக்தி பிள்ளை லோகாசாரியாரால் உதாஹரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்விடத்து வியாக்கியானத்தில் [ஆய்ப்படியிலும் ஜீயர் படியிலும்] “ஹாரோபி நாவிகுக் கண்ணு ஸுஸூஸுரோ பவீரூணா சுவயொரூணரோ ஜாதா: வவபுதாஸூரிதொ பூரோ: ||” ஹாரோபி நார்பித: கண்டே ஸ்பர்ஸஸம் ரோத்ப்ருணா ஆவயோரந்தரே ஜாதா: பர்வதாஸ் ஸரிதோ த்ருமா: என்று அந்த ஸ்லோகம் பூர்ணமாக உதாஹரிக்கப்பட்டு வியாக்கியானிக்கப்பட்டு மிருக்கிறது. இது ஸ்ரீராமாயணத்தில் பெருமா

ஞடைய திருவாக்காகத் தெரிகின்றது. ஆனால் இந்தஸ்லோகம் இதுகாறும் வெளிவந்துள்ள ஸ்ரீராமாயணப் பதிப்புகளில் ஒன்றிலும் காணப்படவில்லை. இருபது முப்பது ஓலை ஸ்ரீ கோசங்களை நானா தேசங்களிலிருந்து ஸம்பாதித்து வைத்துக்கொண்டு சோதித்து ஸ்ரீராமாயணத்தைப் பதிப்பித்தவர்கட்கும் இந்த ஸ்லோகம் கிடைக்கவில்லை. இரண்டொரு வருஷங்களுக்கு முன் அருமையாகக் கிடைத்த ஒரு ஸ்ரீராமாயண நாள்கோஸத்தில் இந்த ஸ்லோகம் கிடைத்ததாக ஒரு ஆப்தர் காட்டினர். சென்னை ஜி. ஏ. நடேசன் அண்டு கம்பெனியாரால் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புடன் வெளியிடப்பட்ட ஸ்ரீராமாயண ஸம்க்ஷேபத்தில் யுத்த காண்டத்தில் (பக்கம் 330 ல்) இந்த ஸ்லோகம் அச்சிடப்பட்டு மிடுக்கிறது. ஆனால், “சூவயொரனரெ” என்ற விடத்தில் புஜயோரந்தரே என்று காண்கிறதா. இருந்தாலும் ஒருவிதமாக ஸ்லோகஸநிவேசம் கிடைத்தது பரமானந்தத்தை விளைக்கின்றது.

திருவாய்மொழி ரீட்டில் (2-2-4) பூவும் பூசனையுந் தகுமே என்ற விடத்தில் “ஸவனஷ வ்யுபுஜீவ்யபூக்ஷணஸ்வஸ்தீதேஜ நாடிந” என்று ஸ்ரீபீஷ்மர் நெடும்போது அவனுடைய பரத்வ வத்தை உபபாதித்துக்கொண்டு போந்து” என்ற விடத்தில் அடையவனீந்தா னரும்பதத்தில்,

“இந்த ஸ்லோகம் இப்போதைய மஹாபாரத க்ரந்தங்களில் பீஷ்மருடைய வாக்யமாகக் காணப்படவில்லை பென்றும், வேறொரு இடத்தில் தருமபுத்திரரைக் குறித்து மார்க்கண்டேயருடைய வாக்யமாகக்காணப்படுகின்ற தென்றும் சொல்லுகிறார். “என்று எழுதப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். இதனால் முந்நாறு நானாறு வருஷங்களுக்கு முன்னமே இத்தகைய விபர்யாஸங்கள் விளைந்தனவாக அறியலாகிறது.

நமது பூருவாசாரியர்களின் திவ்யக்ரந்தங்களில் உதாஹரிக் கப்பட்டுள்ள ப்ரமாணங்களை மாத்திரமாவது நாம் நன்கு பரிஷ் கரித்து வைத்துக்கொள்வது நலம். இவ்விஷயத்தில் மஹான்கள் முயற்சிகொள்ள வேணும்.

ஸ்ரீவானமாமலை மடாதிபதி ஜீயர் ஸ்வாமிகளின்
நவதிருப்பதி யாத்ரா விஜயம்

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி வானமாமலை ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி வைகாசி மகோத்ஸவத்தை உத்தேசித்து ஆழ்வார் திரு நகரிக்கு எழுந்தருளி அங்கு ஆழ்வாரை மங்களாஸாஸனம் செய்து விசேஷ மரியாதைகள் பெற்று அங்கிருந்து திருக்கோவூர், இரட்டைத் திருப்பதி, தென் திருப்பேரை, பெருங்குளம், திருப் புளிங்குடி, நத்தம், ஸ்ரீவைகுண்டம் முதலிய நவதிருப்பதிகளுக் கும் மங்களாஸாஸன நிமித்தம் எழுந்தருளினார்.

வர்த்தமான வானமாமலை சின்ன மதுரகவி ராமாநுஜ ஸ்வாமி களின் முதல்யாத்ரை இதுவேயாகும். இவ்வாறு எழுந்தருளிய ஸ்ரீஸ்வாமிகளின் பெருமைக்குத் தக்கபடி திருநகரி, தென் திருப் பேரை, பெருங்குளம் முதலான திவ்ய தேஸங்களில் மடத்து ஸிஷ்யர்களும் மற்றும் பல ப்ரமுகர்களும் குதாஹலத்துடன் வர வேற்று அதிவிமர்சையாக ததியாராதநம், பட்டணப்ரஸேஸம் முதலான வைபவங்களை பக்தி ஸ்ரத்தையுடன் விசேஷமாக நடத்திவைத்தார்கள். 21-5-37-ல் வானமாமலையில் நின்று எழுந் தருளி நவதிருப்பதிகளிலும் மங்களாஸாஸனம்செய்து விசேஷ மரி யாதைகள்பெற்று 30-5-37 ல் வானமாமலைக்கு எழுந்தருளினார்” என்று தெரிவிக்கிறார். ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸன் ஸ்ரீபராங்குச பக்தன்.

திருவல்லிக்கேணித் தமிழ்ச் சங்கம்

I. அரிய உபந்யாசம்:—16-5-37 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 4-மணி முதல் 6-30 மணி வரை திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீவானமாமலை மடத்தில் ஸ்ரீ உப வே புரிசை நடாதூர் வரதாசார்ய ஸ்வாமி ‘பக்திரசம்’ எனும் விஷயம்பற்றி அரியதோர் உபந்யாசம் செய் தார். ஸ்ரீமான் யன். டி. சாமண்ணா, வரகவி சுப்ரமண்யபாரதி முதலியோர் வந்திருந்தனர்.

II. தமிழ் வகுப்பு:—இராயப்பேட்டை அய்யாமுதலி தெரு 6 நம்பர் மேன்மாடியில் நடைபெற்றுவரும் தமிழ் வகுப்பில் காரிய தரிசியால் ‘அமலன்’ என்ற பதார்த்தம் 19-5-37 புதன்கிழமை மாலை 6-30 மணி முதல் 8-30 மணிவரை விளக்கப்பட்டது.

III. ஸ்ரீநரசிம்மஜயந்தி:—23-5-37 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 4-மணி முதல் 6-மணி வரை திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ வானமாமலை

மடத்தில் “ஸ்ரீ நரசிம்ஹத்தவம்” எனும் விஷயத்தை ஸ்ரீ உபவே அட்வோகேட் ஆர். கேசவயங்கார் ஸ்வாமி உபந்யாசித்தார்.

IV. நம்மாழ்வார் மஹோற்சவக் கொண்டாட்டம்:—அடியிற் கண்டபடி சங்கக் காரியாலயத்தில் மாலை 6-30 மணிமுதல் 8-30-9 மணி வரை இடைவிடாது 10 தினங்கள் உபந்யாசங்கள் நடந்தன.

ஸ்ரீ உபவே அட்வோகேட் ஆர். கேசவயங்கார் ஸ்வாமியால் 24-5-37; 25-5-37, 31-5-37 இம்முன்று தினங்களில் முறையே சடகோபதத்தவம்; ஆழ்வாரும் வள்ளுவரும்; ஆழ்வாரும் தமிழும் உபந்யாசிக்கப்பட்டன.

ஸ்ரீமான் கம்பராமாயணம் ஆர். சந்தான கிருஷ்ணயங்கார் அவர்களால் 27-5-37; 1-6-37 களில் ஆழ்வாரும் கம்பரும்; திரு வாய்மொழியும் கம்பராமாயணமும்;

26-5-37; 28-5-37; 29-5-37; 30-5-37; 2-6-37 களில் பண்டித திருவாலி ராமாநுஜாசாரியார், குறிச்சி சே. ஸ்ரீநிவாஸ வேதாந் தாசாரியார் ஸ்வாமி, பகவத் விஷயம் கீனூர் நரசிம்மாசார்ய ஸ்வாமி; சங்கவித்வான் ஸ்ரீ. வே. ஸ்ரீரங்கம் சடகோபாசாரியார் ஸ்வாமி; ஸ்ரீமான் யஸ். லக்ஷ்மி நரசிம்மாசார்ய ஸ்வாமி இவர்க ளால்முறையே ஆழ்வாரும் தமிழ்க்கவிஞரும்; ஆழ்வாரும் ஆள வந்தாரும்; ஆழ்வாரும் பிராட்டியும்; ஆழ்வாரும் திருமங்கைமன் னனும்; ஆழ்வாரும் எம்பெருமானாரும்.

V. திருவள்ளுவர் திருநாள்:—25-5-37 செவ்வாய்க்கிழமை சங்கக் காரியாலயத்தில் திருவள்ளுவர் திருநாட் கொண்டாட்டம் நடைபெற்றது. காரியதரிசியும் தலைவரும் முறையே ‘வள்ளுவர் பெருமை’ வள்ளுவரும் ஆழ்வாரும் ‘என்ற விஷயங்களைப்பற்றி உபந்யாசம் செய்தனர்.

VI. உபதலைவர் அறுபதாண்டு நிறைவு விழா:—31-5-37 சங்க உபதலைவர் பகவத் விஷயம் அட்வோகேட் லி. நரலிம்மா சார்ய ஸ்வாமி அறுபதாண்டு நிறைவுவிழா சங்கக் காரியாலயத்தில் நடந்தது. செய்யுளிலும், வசனத்திலும் உபசாரப் பத்திரங்கள் வாசித்துக் கொடுக்கப்பட்டன. சங்கத் தலைவர் காரியதரிசி, ஸ்ரீநிவாஸ வேதாந்தாசாரியார், திருவாலி ராமாநுஜாசாரியார், லக்ஷ்மி நரசிம்மாசாரியார் ஸ்ரீரங்கம் சடகோபாசாரியார் முதலி யோர் அவ்வாறு குணங்களை வியந்து கூறினர்.

காரியதரிசி, ப. ரே. திருமலை ஐயங்கார்.

சீர்திருத்தக்காரர்களும் பண்டிதர்களும்

தற்காலச் சீர்திருத்தக்காரர்கள் சிலர் ஸநாதந தர்மா வலம் பிகளான பண்டிதர்களிடம் சில குறைகளிருக்கின்றன வாகவும் அக் குறைகளை அறவே யொழித்துத் தங்களைப்போலப் பிறரும் வாழவேண்டுமென்கிற பரந்த நோக்கங்களை யுடையவர்களாக அவர்களாகவேண்டுமென்றும் பத்ரிகைகளின் வாயிலாகவும் உபந்யாஸ மூலமாகவும் ப்ரசாரம் செய்து வருகிறார்கள். இவ் வாறு சீர்திருத்தக்காரர்களால் சொல்லப்படும் குறைகள் சநா தர்ம ப்ரவர்த்தகர்களான பண்டிதர்களிடமுள்ளனவா? என்பதை நமது வைஜயந்தி விசாரிக்கப் புகுவான் தொடங்குகிறது—

1. ஸநாதந தர்ம ப்ரவர்த்தகர்களான பண்டிதர்க ளொவ் வொருவரும் ப்ரதிநிதமும் ராமாயணத் தீர்த்தங்களை வாசித்து முடிக்கும்பொழுது ஸ்வஸ்தி ப்ரஜாப்ய: பரிபாலயந்தாம் ந்யாயேந மார்கேண மஹீம் மஹீஸா:—கோ ப்ராஹ்மணேப்ய: ஸுப மஸ்து நீத்யம் லோகாஸ் ஸமஸ்தாஸ் ஸுகிநோ பவந்து என்று அநுஸந்தாநம் பண்ணி வருகிறார்கள். இவ்வாறு அவர்கள் அநுஸந் திப்பது க்யாதி லாப பூஜைகளைக் காரணமாகக் கொண்டோ? அல்லது பிறர்களுடைய நிர்ப்பந்தத்திற்காகவோ? என்றால் இவ் விரண்டிற்கு மன்று. பின்னை என் கொண்டென்னில்? பரஸம்ருத்தியையே ப்ரயோஜனமாகக்கொண்ட அவர்களுடைய ஸ்வாபாவிகமான குணமே என்பது உற்றுநோக்கத் தெரியவரும்.

இவ்வளவு உயர்ந்த குணங்களையுடைய மஹாநுபாவர்களான பண்டிதர்களைத் தற்காலச் சீர்திருத்தக்காரர்கள் வாய்வந்தபடி பேசுவது அவர்களின் குறுகிய அறிவையே அறிவியா நிற்கிற தென்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

2. இன்னமும் நமது ஸநாதநதர்மாநுஷ்டாநத்தை அநுஷ் டிக்குமவர்கள் க்ருஹங்களில் ஒரு சுபகார்யம் நடந்தால் அக்காலத் தில் கூடியிருக்கும் மஹாநுபாவர்களை அவர்கள் ப்ரார்த்தித்து வேண்டிக்கொள்ளும் ப்ரகாரத்தைச் சிறிது சீர்திருத்தக்காரர்கள் உற்று நோக்குவார்களேயானால் இவ்வாறுபேச முன்வர மாட் டார்களென்று நம்புகிறேன். அக்கூட்டத்திலொருவர் எழுந் திருந்து அஞ்சலிஹஸ்தராய் நின்றகொண்டு தேஸோயம் நியுப்தா வோஸ்து. ஸத்யஸ் ஸுவ்ருஷ்ட்யாஸ்ஸர்வே நதநிதி: கணம்ஸம் பூர்ண பூயாஸுரிதி பவந்தோ மஹாந்தோந்ருணாணந்து. ராஜா

6/2/21, 11, 13, 14

199890

தார்மிகோ விஜயீச பவது. ஸர்வே ஜநாஸ் ஸுகிநோ பவந்து
ஸமஸ்த ஸந்மங்ளாநி ஸந்து என்று வேண்டிக்கொள்கிறார். இவர்
களையோ சீர்திருத்தக்காரர்கள் திருத்த முயல்வது. இது காலத்
தின் கொடுமையே அவர்களை நாம் என்சொல்லுவது.

(இன்னும் வரும்)

உத்ஸவ வாதிகள்

ஆனி. 4-(17-6-37) திருவல்லிக்கேணித் தெள்ளிய சிங்கப்
பெருமாள் உத்ஸவ ஆரம்பம். 6 (19-6-37-ஷே கருடஸேவை.

மதுரை—ஆனிக்கருடன் பரத்வ நிர்ணயம்பண்ணிய பெரி
பாழ்வாருக்குப் பெருமாள் ஸேவை ஸாதித்த திருமாதும்.

ஆனி. 10-23-6. 7.

ஸ்ரீரங்கம்:—ஜேஷ்டாபிஷேகம்: மன்னார்குடி தெப்ப உத்ஸவம்.
ஆனி. 11-(24-6-37) ஸ்ரீரங்கம் பெரிய திருப்பாவாடை திதிகள்.

ஆனி. 6. (19-6-37) ஏகாதசி 10-23-6-37. பெளர்ணமீ-
21. (4-7-37) ஏகாதசி-24 - (7-7-37) அமாவாஸ்யை ஆடி. 4.
19-7-37-ஏகாதசி. 8. (23-7-37) பெளர்ணமீ

பகவத் விஷயம்

ப்ரபந்ஜந கூடஸ்தரான ஆழ்வாரருளிச்செய்த திருவாய்
மொழிக்கு திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான், நஞ்சீயர், வாதிகே
சேலரி அழகிய மணவாளச்சீயர் பெரியவாச்சான் பிள்ளை நம்
பிள்ளை ஆகிய இவ்வைந்து திருநாமங்களும் அடைவே அருளிச்
செய்த ஆறுயிர்ப்படி, ஒன்பதினாயிர்ப்படி, பன்னிராயிர்ப்படி,
இருபத்து நாலாயிர்ப்படி, ஈடு முப்பத்தாறுயிர்ப்படி ஆகிய ஐந்து
வியாக்யாநங்களும், அடைய வளைந்தான் அரும்பதமும், ஜீயர்
அரும்பதமும் அச்சிடப்பட்டு ஒவ்வொருபதமும் ஒரு புஸ்தகமாக
பயிண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சில காப்பிகளே உள்ளன.
வேண்டுமோர்கள் அடியில்கண்ட விலாஸத்திற்கு எழுதி முன்ன
தாக 5-ரூபா மணியார்டர் செய்தால் மீதி வி. பி. மூலம் அனுப்
பப்படும். மற்றும் ஸம்ப்ரதாயப் புஸ்தகங்களும் அடியிற்கண்ட
விலாஸத்தில் கிடைக்கும்.

S. R. S. வைஜயந்தி ஆபீஸ்,
24, சந்திரப்ப முதலி தெரு ஜி. டி. மதராஸ்.

ஸ்ருங்கார ரஸைகதாநமாக ஆக்கிக் கொண்டார்கள் என்றதா
யிற்று.

இத்தால், அநுகாரீதியிலே அமைந்த ஆழ்வார்களின் பக
வதநுபவத்திற்காட்டிலும், தன் இயற்கைக்கு இணங்கினதாகவே
அமைந்த ஆண்டாளுடைய பகவதநுபவம் ரஸவத்தரம் என்பது
பெறப்படும்.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவனியில் “पयौ पञ्चासहाये
प्रणयिनि भजतः पेयसीपारतन्त्र्यं भक्तिः शृङ्गारवृत्त्या परिणमति मुनेर्भाव
बन्धप्रथिन्ना” (பத்யேன பத்மாஸஹாயே ப்ரணயிநி பஜத: ப்ரேய
ஸீபாரதந்த்ரயம் பக்தி: ச்ருங்காரவ்ருத்த்யா பரிணமதி முநேர்
பாவபந்த ப்ரதிம்நா) என்று ஸ்வாமி தாமே அருளிச்செய்த
ச்லோகமும் இங்கு இரண்டாம் பாதத்திற்குப் பொருத்தமாக அது
ஸந்திக்க வுரியதாகும்.

‘भवतीव’ (பவதீ இவ) என்றவிடத்தில் “उपमेयात् शतगुण-
सुपमानम्—உபமேயாத் சதகுணமுபமானம்” என்ற ஆலங்கா
ரிக ஸமயம் ஸ்மரிக்கத்தகும். ஆழ்வார்களின் அநுபவத்திற்கு
ஆண்டாளுடைய அநுபவத்தை உபமானமாகக் கூறியதனால்
இதற்குள்ள அதிசயம் விளங்கிற்று.

[உச்சாவசை:] “உஜ்வலம் நெகலெடி” உகூரீர்.
[விரஹஸங்கமஜை: உதந்தை:] நம்மாழ்வார் பெரியாழ்வார்
திருமங்கைமன்னன் முதலானாருடைய திவ்ய ஸூக்திகளில்
* அஞ்சிறைய மடநாராய் * ஆடியாடி * முதலான பதிகங்களினால்
விரஹவேதனைகளும், * இவையு மவையு முவையும் * இத்யாதிக
களான பலபதிகங்களினால் ஸம்ச்லேஷ ஸந்தோஷங்களும் காணத்
தக்கன. விச்லேஷத்திலே, தூதுவிடுவது, மடலூர்வது வாய்
வெருவுவது முதலிய பலவகைகளும் ஸம்ப்லேஷத்திலேயும் இங்
ஙனே வேறு பலவகைகளும் உண்டாதலால் “உச்சாவசை:”
எனப்பட்டது.

“குரவஸ்த்வதீயா:” என்றவிடத்தில் சில விவக்ஷிதங்க
ளுண்டு; இங்குள்ள குருசப்தம் பித்ருபர்யாயம். “பெரியாழ்
வார் பெற்றெடுத்த பெண்பிள்ளை வாழியே” என்று நாடோறும்
ஸ்ரீ வைஷ்ணவ வுலகம் ஸேவிக்கிற வாழித் திருநாமத்தின்படி
ஆண்டாள் பெரியாழ்வார்திருமகளைன்று ப்ரஸித்திபெற்றிருந்
தாலும் ஆழ்வார்கள் பதின்மார்க்கும் இவள் ஒரு திருமகள் என்பது

பூருவாசாரியர்களின் ஒருமிடருன திருவுள்ளம். அதையடியொற் றியே ஸ்வாமி இங்கு குரவ ஸ்தவதீயா : என்றருளிச்செய்தபடி. மணவாளமாமுனிகளும் உபதேச ரத்தின மாலைபில் * அஞ்சகுடிக் கோரு சந்ததி * என்றருளிச் செய்கிரு ராண்டாளை. அஞ்சகுடி யென்றவிதற்கு இரண்டுவகையான பொருள் ஏற்கும்; பொய்கை யாழ்வார் தொடங்கிப் பெரியாழ்வாரளவுமுள்ள ஆழ்வார்களைக் கணக்கிட்டால் அவ்வாழ்வார்களின் குடி ஐந்து என விளங்கும்; எங்ஙனையென்னில், பொய்கை பூதம் பேயாழ்வார் மூவருஞ் சேர்ந்து முதலாழ்வார்களென்று ஒரு ஸமுதாயமாக வழங்கப் பெறுதலால் அம்மூவருஞ் சேர்ந்து ஒரு குடி. திருமழிசைப் பிரான், நம்மாழ்வார், குலசேகராழ்வார், பெரியாழ்வார் ஆகிய நால்வரும் நான்கு குடி; ஆகவே அஞ்ச குடியென்பது ஆண்டா னுக்கு முன்னே திருவவதரித்திருந்த ஆழ்வார்க ளனைவரையும் சொல்லிற்றுகி, அவர்கட்கெல்லாம் ஒரு சந்ததியாகத் தோன்றி யவள் ஆண்டாள் என்றதாக ஒரு நிர்வாஹம். இனி மற்றொரு நிர்வாஹமாவது - அஞ்சகுடி யென்பதை அஞ்சுகின்ற குடி என [வினைத்தொகையாக]க் கொண்டு ஆழ்வார்கள் (பதினமரை யும் விவக்ஷிக்கிறபடி. எம்பெருமானுக்கு என்வருகிறதோ வென்று அஞ்சுகின்ற தன்மை பெரியாழ்வார்க்கு மிகவும் விசேஷித்து இருப்பினும் ஆழ்வார்கள் பதினமர்க்கும் அந்த அச்சம் ஸாதாரணமாக வுண்டு. இது “மங்களாசாசனத் தில் மற்றுள்ளவாழ்வார்கள் தங்கள் ஆர்வத்தளவுதானன்றி” என்ற உபதேசரத்தினமாலைப் பாசுரத்தினாலேயே நன்கு காட்டப் பட்டது. பெரியாழ்வார்க்குப்போலே பொங்கும் பரிவு மற்றை யோர்க்கு இல்லையெனினும் மங்களாசாஸனத்தில் ஆர்வம் [அதா வது, அஞ்சுகின்ற தன்மை] அனைவர்க்குமுண்டு என விளங் குதலால் அஞ்சகுடி யென்ற சொல்லால் ஆழ்வார்களனைவரையும் கொள்வது பொருத்தமுடைத்தேயாகும். ஆகவே, பதினமர்க் கும் ஆண்டாள் புதல்வியென்றதாயிற்று. ஆக, குரவஸ் த்வதீயா : என்றவிது ஆழ்வார்கள் பதினமரையுமே சொல்லிற்றாகும். சில ஆழ்வார்களுக்கு “பக்திம் நிஜாம் ப்ரணய பாவநயா க்ருணந்த :” என்கிற அம்சம் இல்லையானாலும் ஊதிநாயத்தாலே அவர் களையுந் கூட்டிக் கூறக் குறையில்லை யென்க.....

मातस्समुत्थितवतीमधिविष्णुचित्तं विश्वोपजीव्यममृतं वचसा दुहानाम् ।
तापच्छिदं हिमरुचेरिव मूर्तिमन्यां सन्तः पयोधिदुहितुस्सहजां विदुस्त्वाम्॥९॥

மாதஸ் ஸமுத்திதவதீமதிவிஷ்ணுசித்தம்
விஸ்வோபஜீவ்யமம்ருதம் வசஸா துஹாநாம்,
தாபச்சிதம் ஹிமருசேரிவ மூர்த்திமந்யாம்
ஸந்த : பயோதிதுஹிதுஸ் ஸஹஜாம் விதுஸ் த்வாம். 9

हे मातः (गोदे) ! अधिविष्णुचित्तं समुत्थितवतीम्, विश्वोपजीव्यम्
अमृतं वचसा दुहानां तापच्छिदम् (अत एव) हिमरुचेः अन्यां मूर्तिमिव
(स्थिताम्) त्वां सन्तः पयोधिदुहितुः सहजां विदुः ।

श्रीगोदादेवी श्रीमहालक्ष्म्यास्सांदरीति सचमत्कारमत्र प्रतिपाद्यते ।
अमृतमथनकाले चन्द्रमाः श्रिया सह समुत्पन्न इति प्रथते । तादृशचन्द्र साध
र्म्यस्य गोदायां निरूपणमुखेन लक्ष्मीसांदरीत्वमस्यामुपवर्ण्यते । हिमरुचिः
चन्द्रमाः अधिविष्णुचित्तं समुत्थितवान्, गोदापि अधिविष्णुचित्तं समुत्थि-
तवती—इति श्लेषभङ्गया प्रतिपाद्यते । विष्णोः चित्तं विष्णुचित्तम्;
तस्मिन्—अधिविष्णुचित्तम् इति चन्द्रपक्षे । * चन्द्रमा मनसो जातः *
इति हि श्रुतिप्रसिद्धिः । अतः विष्णोश्चित्तं जातत्वं तस्य निर्व्यूढम् । गोदा
तु विष्णुचित्तसूरौ तनयात्वेन जातेति अधिविष्णुचित्तं समुत्थानं गोदाचन्द्र-
योस्समम् । गोदापक्षे, विष्णुः चित्ते यस्येति बहुव्रीहितो व्युत्पाद्य विष्णु-
चित्तपदम् । अथ चन्द्रमाः सर्वजनोपभोग्यं अमृतं चन्द्रिकारूपं विस्तृणीते ।
गोदातु सर्वजातीय भक्तजनाधिकाराहं परमभोग्यं दिव्यसूक्तिरूपं अमृतम-
न्वगृह्णात् । [तापच्छिदम् ।] हिमरुचिः स्वकीयैः करै रस्मादृशां देहसंतापं
छिनत्ति । गोदा तु स्वसूक्तिभिः स्वदिव्यमङ्गलविग्रह सेवाप्रदानतश्च—
आध्यात्मिकादितापत्रयहारिणी । इत्येवंविधैरुपपादनप्रकारैः हिमरुचेः
पर्यायभूताया गोदादेव्याः तस्यैव पयोधिदुहितुसहजातत्वं सुवचमेव ॥

(அந்.) ஹே மாத :! அதிவிஷ்ணு சித்தம் ஸமுத்திதவதீம்
விஸ்வோபஜீவ்யம் அம்ருதம் வசஸா துஹாநாம், தாபச்சிதம் (அத
ஏவ) ஹிமருசே : அந்யாம் மூர்த்திம் இவ (ஸ்திதாம்) த்வாம் ஸந்த :
பயோதிதுஹிது : ஸஹஜாம் விது :.

தாயாகிய கோதையே ! உம்மைப் பெரியோர்கள் பாற்கடல்
திருமகளாராகிய பெரியபிராட்டியார்க்கு உடன்பிறந்தவளாக

உணர்கின்றார்கள் ; எங்கனையென்னில் ; தேவர்கட்காக அமுதம் கடைந்தெடுத்தகாலத்தில் “अवाप्सरो विषसुधाविधुपारिजात लक्ष्यात्मना परिणतो जलधिर्वभूव” அஸ்வாப்ஸரோ விஷஸுதாவிதுபாரிஜாத லக்ஷ்மியாத்மநா பரிணதோ ஜலதிர் பபூவ.” என்று (அதிமாநுஷஸ்தவத்தில்) ஆழ்வான் அருளிச்செய்தபடியே பிராட்டியோடு கூட சந்திரனும்தோன்றியவன் ; அந்த சந்திரனே நீராக (ஆண்டாளாக) வடிவெடுத்துவந்தாற்போலே யிருத்தலால் உம்மைப் பெரிய பிராட்டியாருடன் பிறந்தவளாகச் சொல்லுதல் பொருந்தும். நீர் திருமேனியின் ஒளிவிளக்கத்தினால் மாத்திரம் சந்திரனை யொத்திருக்கின்றீரல்லீர் ; மற்றும் பலவகைகளாலும் அவனோடு ஸாதர்மியம் பெற்றிராநின்றீர் ; (எங்கனையென்னில்) விஷ்ணு சித்தோதயம் அவனுக்குமுண்டு உமக்குமுண்டு. *வேயர்தங்கள் குலத்துதித்த விட்டுசித்தரிடத்திலே நீர் தோன்றியவராதலால் உம்முடைய விஷ்ணுசித்தோதயம் ப்ரவித்தம். “வஜ்ரோ மஹேஸ்வர ஜாத” என்ற சுருதியின்படி அவன் விஷ்ணுவின் சித்தத்தில் தோன்றிய வனாதலால் அவனுடைய விஷ்ணுசித்தோதயமும் ப்ரவித்தம். ஸகலஜனங்களும் விரும்பி ஆதரிக்கத்தகுந்த நிலவாகிற அமுதத்தை அவன் அளிக்கின்றான் ; நீரும் ஸகல ஜாதியபக்தஜனங்களும் வாசியற அதிகரிக்கலான அருளிச்செயலமுதத்தை அளித்திட்டீர். அவன் தனது கிரணங்களினால் ஸகல ஜனங்களினுடைய தேவதாபத்தைத் தவிர்க்கின்றான் ; நீரும் ஸ்ரீஸூக்திகளாலும் திவ்ய மங்களவிக்ரஹ ஸேவையை யளிப்பதனாலும் எங்களுடைய ஆத்யாத்மிகம் ஆதிதைவிகம் ஆதிபௌதிகம் என்கிற தாபத்யத்தைத் தவிர்த்தருளா நின்றீர். ஆக இவ்வகைகளாலே சந்திரனோடு நீர் ஒற்றுமை பெற்றிருத்தலால் லக்ஷ்மீஸஹஜாதத்வம் சந்திரனுக்குப் போலவே உமக்கும் அழகிதாகப் பொருந்துகின்றது என்று ராயிற்று.

‘பெரிய பிராட்டியார்தாமே ஆண்டாளாக வந்துபிறந்தாள்’ என்று சொல்லுவதும், ‘பெரிய பிராட்டியார்க்கு ஆண்டாள் திருத்தங்கையார்போல வந்து பிறந்தாள்’ என்று சொல்லுவதும் ஸம்பந்தாயத்திலுண்டாதலால் இந்த கோதாஸ்துதியில் மேற்குறித்த இரண்டுவகையான வார்த்தைகளையும் ஸ்வாமி ஆதரித்துப் பேசுகிறார். முதல் ஸ்லோகத்தில் “கமலாமிவாந்யாம்” என்றார் ; இதில் “பயோதி துஷிது : ஸஹஜாம்” என்றார்.

இரண்டுபடியும் சொல்லக்குறையில்லையென்று காட்டினபடி. ஆண்டாள் பெரிய பிராட்டியார்க்கு உடன்பிறந்தவள் என்கிற ப்ரவித்தியை இங்கனே ஸ்லோஷ வகையினால் மூதலித்தருளின சமத்தாரம் வியக்கத்தக்கது. ஆண்டாளுக்குச் சந்திரனோடு ஸாதர்மியத்தை நிரவ்ஹித்து அம்முகத்தாலே இவளுடைய லக்ஷ்மீஸஹஜாதத்வத்தை நிரூபித்திருப்பதனால் விலக்ஷணமான கவிசாதுர்யம் விளங்குகின்றது.

இதில், 1. அதி விஷ்ணு சித்தம், 2. விச்வோபஜீவ்யம் 3. அம்ருதம், 4. தாபச்சிதம் என்னும் பதங்களில் சிலேடை அமைந்திருக்குமழகு குறிக்கொள்ளத் தக்கது. (1) விஷ்ணு சித்தரிடத்திலே, விஷ்ணுவினுடைய மநஸ்விலே என்று இரண்டு அர்த்தம். மற்றவை ஸுஸ்பஷ்டம். (கூ)

तातस्तु ते मधुभिदः स्तुतिलेशवश्यात् कर्णामृतैस्तुतिशतैरनवाप्तपूर्वम् ।
त्वन्मौलिगन्धसुभगामुपहृत्य मालां लेभे महत्तरपदानुगुणं प्रसादम् ॥ १० ॥

தாதஸ் து தே மதுபித : ஸ்துதிலேஸாவர்யாத்
கர்ணம்ருதை : ஸ்துதிஸதை ரகவாப்த பூர்வம்,
த்வன்மௌலிகந்தஸுபகா முபஹ்ருத்ய மாலாம்
லேபே மஹத்தரபதாநுகுணம் ப்ரஸாதம். 10

(हे गोदे !) ते तातस्तु स्तुतिलेशवश्यात् मधुभिदः कर्णामृतैः स्तुति-
शतैरनवाप्तपूर्वं महत्तरपदानुगुणं प्रसादं त्वन्मौलिगन्धसुभगां मालामुपहृत्य
लेभे ॥

गोदादेव्याः पिता श्रीभट्टनाथसूरिः सकलदिव्यसूरिमध्ये महायोगी
(பெரியாழ்வார்) इति प्रथते । कथमस्य महत्त्वम् ? न तावद्वयसा ज्यैष्ठ्यात् ;
सरोयोगिप्रभृतिदिव्यसूर्यपेक्षया अस्य कनीयस्त्वात् । नाप्यधिकसंख्याक-
दिव्यगाथाप्रणेतृत्वप्रयुक्तं महत्त्वम् ; श्रीपराङ्मुखापरकालयोरेव तद्योगात् ।
तथापि भगवत्प्रसादभूसा महायोगीति विरुद्धमनेन लब्धम् । तादृशभगव-
त्प्रसादजनने किं बीजम् ? गोदादेव्याः कुन्तलबन्धसंसक्त सुगन्धबन्धुरदिव्य-
माल्यापहरणमेव बीजमित्युल्लिख्यतेऽनेन श्लोकेन । गोदादेव्या अवयवैक-
देशप्रभाववर्णनमत्र कृतमिति न्येयम् ॥

(அந்)—(ஹேகோதே !) தே தாதஸ் து ஸ்துதிலேஸாவர்யாத்
மதுபித : கர்ணம்ருதை : ஸ்துதிஸதை : அநவாப்தபூர்வம் மஹத்

தரபதாநுணம் ப்ரஸாதம் த்வந்மௌலிகந்த ஸுபகாம் மாலாம் உபஹ்ருத்ய லேபே.

ஆண்டாளே! உம்முடைய திருத்தகப்பராகிய பட்டர் பிரான், ஸ்வல்ப ஸ்தோத்திரத்திற்கு வஸப்படக் கூடியவனு எம்பெருமானிடத்தில் நின்று செவிக்கினிய செஞ்சொற்களாலே முன்பு அடையப் படாததான பெரியாழ்வாரென்னும் சிறப்புப் பெயரை, நீர் சூடிக்களைந்த மாலையை ஸமர்ப்பித்ததனால் அடைந்த னர் என்றவாறு.

ஆழ்வார்களுக்குள்ளே ஆண்டாளுடைய திருத்தகப்பரான பட்டர் பிரான் பெரியாழ்வாரென்று வழங்கப்படாநின்றார். இவ் வாழ்வார்க்கு எந்த அம்ஸத்தினால் பெருமை? என்று ஆராய வேணும். மற்றுள்ள வாழ்வார்களுக்கு முன்னே வந்துதித்தவர்களான முதலாழ்வார்களும் திருமழிசைப்பிரான் நம்மாழ்வார் முதலானவர்களும் இவரைக் காட்டிலும் திருநகூத்திரத்தில் மிகப் பெரியவர்களாதலால் வயதினால் பெருமை இவர்க்குச் சொல்ல வொண்ணாது. இனி, எண்ணிக்கையில் அதிகமான பாசுரங்களை யருளிச் செய்வதனாலும் பெருமையாவது சொல்லத் தகுமோ வென்று பார்க்கில், அவ்விஷயத்திலும் நம்மாழ்வாரும் திருமங்கையாழ்வாருமே பெருமை பெற்றவர்களாவர். ஆகவே, எக்காரணத்தினால் இப்பட்டர்பிரானுக்குப் பெரியாழ்வாரென்ற பெயர்வழங்க லாயிற்றென்று உணரவேண்டுவது அவசியமாயிற்று. ஆண்டாள் சூடிக்களைந்த பூமாலையை இவ்வாழ்வார் எம்பெருமானுக்கு நாடோறும் ஸமர்ப்பித்து வந்ததனால் மிகவும் திருவுள்ள முவந்த எம் பெருமான் இவர்க்குப் பெரியாழ்வார் என்று விருதளித்தனன்— என்கிறது இந்தச் ச்லோகத்தில்.

இங்ஙனே அருளிச் செய்கிறவிது ஆசிரியர்தாம் செய்தருளும் ஒரு உத்ப்ரேக்ஷ யாயிருக்க வடுக்கும். “மங்களா சாசனத் தில் மற்றுள்ள வாழ்வார்கள், தங்களார்வத்தனவு தானன்றிப்— பொங்கும் பரிவாலே வில்லிபுத்தூர்ப் பட்டர்பிரான் பெற்றான், பெரியாழ்வாரென்னும் பெயர்” என்ற ஆசார்ய திவ்ய ஸூக்தியின்படி மற்றையாழ்வார்களிற் காட்டிலும் மங்களாஸாஸனத் தில் அளவுகடந்த ஊற்ற முள்ளமை காரணமாகவே இவ்வாழ்வார்க்குப் பெரியாழ்வாரென்ற திருநாமம் வழங்கலாயிற்றென்பது பூர்வாசார்யஸம்ப்ரதாயமாகையாலே, இங்கு இந்தச் ச்லோகத்தில்

ஸ்வாமி அருளிச் செய்வது ஆண்டாளுடைய ஸ்தோத்திரத்திற்கு அநுகுணமான உத்ப்ரேக்ஷயாகும் என்று பெரியோர்கள் அருளிச் செய்யும்படி. “मन्ये शङ्के भवु प्रायो नूनमिव्येवमादिभिः। उरेक्षा व्यज्यते शब्दैः इवशब्दोपि तादृशः— மந்யே ஸங்கே த்ருவம் ப்ராயோ ஶுநமித்யேவமாதிபி: , உத்ப்ரேக்ஷா வ்யஜ்யதே ஸப்தை: இவஸப்தோபி தாத்ருஸ:” என்கிற ஆலங்காரிக ஸமயத்தின்படி உத்ப்ரேக்ஷாவ்யஞ்சகங்களான மந்யே, ஸங்கே இத்யாதிகளில் ஒன்றும் இந்தஸ்லோகத்திற் காணாமையாலே இதனை உத்ப்ரேக்ஷையாகக் கொள்வதில் அத்தனை ஸ்வாரச்ய மில்லையாதலால் இது வஸ்துஸ்திதியை அருளிச் செய்தபடியே யாகும் என்பாரு முண்டு. அப்போது, பெரியாழ்வாரென்னும் பெயர் நிகழ்ந்தமைக்கு இரண்டுவகையான காரண நிர்வாஹமும் ஸம்ப்ரதாய வித்தம் என்று கொள்ளக் கடவது.

மஹத்தரபதாநுணம் என்றதற்கு “नित्यविभूति प्रदानारूपम्” என்று சிலர் வியாக்கியான முரைத்திருப்பது ஆசிரியரின் விவகைக்கு ஒத்திருக்குமாவென்று ப்ராஜ்ஞர்கள் பராமர்பரிக்க.

ஸ்துதிலேஸவஸ்யாத் என்பது எம்பெருமானைப்பற்றின ஸ்வபாவோக்தி. தன்னைக்குறித்து இரண்டொரு பாசுரம் பாடின வளவிலேயே மஹத்தரபதாநு குணமான அநுக்ரஹத்தை எம் பெருமான் செய்யவல்லவனுயிருந்து வைத்தும், செவிக்கினிய செஞ்சொற்கள் பலவற்றையும் பாடினகிடத்தும் அது செய்யாதே யிருந்தா நென்பதைத் தெரிவிக்கும் பூர்வார்த்தத்தில் “கர்ணம் ருதை: ஸ்துதிஸதை:” என்ற வ்யஸ்தமான பாடத்திற்காட்டிலும் “கர்ணம்ருதஸ்துதிஸதை:” என்று ஸமஸ்தமானபாடம் ஆசிரியர் அருளிச்செய்ததாயிருக்கும் என்று சில பெரியோர் பகர்வதுண்டு. இந்த ஸமஸ்த பாடந்தன்னில் என்ன ஸ்வாரச்ய மென்னில்; [कर्णमृतानि स्तुतिशतानि येषां ते, कर्णमृतस्तुतिशताः, तैः] என்று பஹுஹீஹி ஸமாஸமாகி, கர்ணம்ருதமான ஸ்துதி ஸதங் களைப்பாடின மற்றையாழ்வார்களாலும் [நம்மாழ்வாராலுங் கூட என்றபடி.] அடையப்படாததான அநுக்ரஹத்தை இவ்வாழ்வார் பெற்றார் என்னுமிடம் நன்கு புலனாகின்றது. “இன்கவிபாடும் பரமகவிகள்” என்று சிறப்பித்துக் கூறப்பட்ட முதலாழ்வார்களுக்கும், ‘பாலேய் தமிழரிசை காரர் பத்தர் பரவுமாயிரம்” என்றும், “தொண்டர்க்கு அமுதுண்ணச் சொன்மலைகள் சொன்

னேன்” என்றும் “கேட்டாரார் வானவர்கள் செவிக்கினிய செஞ் சொல்லே” என்றும் சொல்லுகிறபடியே கர்ணம்ருத ஸ்துதி முதங்க னைப்பாடின நம்மாழ்வார்க்கும், மற்றும் இத்தகையரான திரு மழிசைப் பிரானுக்கும் குலசேகரப் பெருமானுக்கும் கிடைக்காத தான அநுகரஹத்தை ஆண்டாள் காரணமாக இவ்வாழ்வார் பெற் றார் என்கைக்கு ஸமஸ்தமான பாடமே சிறக்குமென்பர்.

தவந்மௌலிகந்த ஸுபகாம்—உம்முடைய திருக்குழற் கற் றையின் நறுமணத்தினால் வாவிதமான என்றபடி “மஹத்தா பதம் லேபே” என்றமல் “மஹத்தா பதாங்குணம் ப்ரஸாதம் லேபே” என்றருளிச் செய்ததற்குக் கருத்து என்னென்னில் 1 பெரியாழ்வார் என்னும் திருநாமத்தை எம்பெருமான் தானே, அளித்திருந்தானாகில் “மஹத்தாபதம் லேபே” என்னலாம்; இவ ரது பெருமையைக்கண்ட மஹநீயர்களே இவர்க்குப் பெரியாழ் வார் என்ற திருநாமத்தை வழங்கத் தொடங்கினராதலாலும்; அதுதான் எம்பெருமானுடைய திருவுள்ளத்தைப் பின்சென்றே யாதலாலும் “மஹத்தாபதாங்குணம் ப்ரஸாதம் லேபே” எனப் பட்டது.

இந்த ச்லோகத்தினால் ஆண்டாள் குடிக்களைந்த மாலையின் சிறப்பு வருணிக்கப்பட்ட தாயிற்று.....(10)

दिक्षिणापि परिपक्विमपुण्यलभ्यात् सर्वोत्तरा भवति देवि! तवावतारात् ।
यत्रैव रङ्गपतिना बहुमानपूर्वं निद्रालुनापि नियतं निहिताः कटाक्षाः ॥११॥

திக் தக்ஷிணாபி பரிபக்த்ரிம புண்யலப்யாத்
ஸர்வோத்தரா பவதி தேவி த்வாவதாராத்,
யத்ரைவ ரங்கபதிநா பஹுமான பூர்வம்
நித்ராளுநாபி நிதயம் நிஹிதா : கடாக்ஷா:

हे देवि! (त्वदावासस्थानभूता) दिक् दक्षिणा सत्यपि परिपक्विम-
पुण्यलभ्यात् तव अवतारात् सर्वोत्तरा भवति । (सर्वोत्तरत्वे हेत्वन्तरं च
वर्तते ।) निद्रालुनापि रङ्गपतिना यत्रैव (यस्यामेव दिशि), कटाक्षाः
बहुमानपूर्वं नियतं निहिताः ॥

गोदादेव्या दिव्यदेशो दक्षिणस्यादिशीति प्रसिद्धमेतत् । अथापि सा
दक्षिणा दिक् परमभाग्यफलभूतासद्वतारात् सर्वोत्तरा भवति—इत्याभासतो
विरोध आभासते । दक्षिणा दिक् उत्तरा दिग्भवतीति विरोधः सत्यु

இதில் படிப்பில் கட்டின ரங்கோன் வைர
தகைகளும் சுத்தமான வெள்ளிப் பாத்திரங்
களும் காரண்டியுடன் கொடுக்கும் ஷாப்பு.

இதுதான்

சாதாகிருஷ்ண ஜுவெல்லரி எம்போரியம்,
10, கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெருவு, சென்னை.

~~சாதாகிருஷ்ண ஜுவெல்லரி எம்போரியம், 10, கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெருவு, சென்னை.~~

ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்

இந்தக்ரந்தம் பரமகாருணிகரான ஸ்ரீ பராஸரப்பட்ட ருளிச்
செய்தது. இது பெருமான்கோவில் ப்ரதிவாதிபயங்கரம் ஸ்ரீ. உ.
வே. அண்ணங்கராசார்யரால் அநுகூறிக்கப்பட்ட தத்வார்த்த
சித்தாமணி என்கிற வ்யாக்யாரத்துடன் அச்சாய் வெளிவந்திருக்
கின்றது. சில ப்ரதிகளே உள்ளன. வேண்டுமவர்கள் எழுதுக.

546 பக்கங்கள் கொண்டது விலை ரூ. 2—8—0

S. R. S. வைஜயந்தீ ஆபீஸ்,

24, சந்திரப்ப முதலி தெரு, ஜி. டி. மதராஸ்.

மெய்யான ஜோதிஷம்

இந்த ப்ரம்மம் அல்லது ஜாதகம் அனுப்பிக் கேள்வி 1-க்கு ரூ.
1-0-0 வீதம் மணியார்டர் செய்யவும். தமிழ் ஸம்ஸ்க்ருதம் இவ்வி
லிஷ்ட் இயிந்தி, தெலுங்கு பாஷைகளில் புதிதில் தெரிவிக்கப்படும்
ஜாதகங்கள் தமிழில் குறித்தனுப்புலதற்கு ரூ. 3—4—0

விவரத்திற்குக் கடிதமெழுதவும் பொய்யானால் பணம் வாபிசு
செய்யப்படும்.

வடகரை K. K. A. ராமாயணம் கிருஷ்ணய்யங்கார்
ஸ்ரீ க்ருஷ்ண ஜோதிஷாலயம், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், S.R.

பாரிசவாயுவுக்கு பயப்படவேண்டாம்!

சுஃரபலா

(101 தடவை பாகம் செய்தது.)

வீரவிர்தார "த்துடன் கலந்து உட்கொண்டால் இவ்வுயிர்
அமோகமான பலன் அதிசிக்கிரத்தில் கிடைக்கும்.
சுஃர பலா:—அவுன்ஸ் 1-க்கு 3-8-0. $\frac{1}{2}$ -அவுன்ஸ் 1-12-0.
அயவீரம்:—ஒருவாரத்திற்கு போதுமான மருந்து 1-0-0.

மலபார் ஆயுர்வேதிக் வட்டோர்ஸ்
107, பிராட்வே, சென்னை

பாரிசவாயுவுக்கு
ஸஞ்சிவி. எல்லாவித
வாத நோய்களையும்
கண்டிக்கும். இதற்கு
நிகரான மருந்தே
கிடையாது. இதை
எங்களுடைய "அய
வீரவிர்தார"த்துடன்
உட்கொண்டால் இவ்வுயிர்
அமோகமான பலன்
அதிசிக்கிரத்தில்
கிடைக்கும்.

சாம்பில் பாக்கட் 1-படி 4 அணு.

அசல் கை குத்தல் அரிசி.

ஆரோக்கியத்தையும், வலுவையும் கொடுக்கத்தக்கது. மதராஸ் ப்ரொ
வின்ஷியல் கோஆபரேடிவ் சொசைடி அவர்களால் தயாரிக்கப்பட்டது.

கிடைக்குமிடம்:—சி. ரங்கநாயகலு செட்டி,

நெ. 20, கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெருவு,
(சௌந்தரிய மஹாலுக் கெதிரில்) ஜி. டி., மதராஸ்

P. KOTHANDARAM PILLAI
SON OF LATE

P. S. PONNUSAWMY PILLAI,
HIGH CLASS CABINET MAKER AND UPHOLSTERER.

Established in 1854.

Ponnusawmy Pillai's Buildings

39 & 44, Esplanade West :: (Rattan Bazaar) :: P. T. MADRAS

சொல்லும்படி செய்வதே! ஸுக்ரீவம் நாதமிச்சதி என்பதற்கு மவ்வருகாயிருக்கும் இதொரு ஸீலமிருந்தபடி யென்? என்கிறார் ருஷி, அறுபதினாயிரமாண்டு மலடு நின்று பெற்ற சக்ரவர்த்தி தன்னுதரத்திற்குப் போரும்படி ஸமர்ப்பித்த ம்ருஷ்டாநந்தைக் காட்டிலும் விரும்பி, ஸபரிகையினால் ஸமர்ப்பித்ததை அழுது செய்தருளுவதே! என்று மேன் மேலும் சீல குணத்தில் ஆழங்கால் படுகிறார். சக்ரவர்த்தி திருமகன் ஸபரி யாஸ்ரமத்தில் ஸம்யக் போஜனம் பண்ணின பின்பே எழிலுமதிசயித்த தென்கை, எங்குட் பாசம் வைத்த பரஞ்சடர்ச் சோதியிறே!

48. வஹ்வாதீரோ ஹநுஜிதா ஸம்மதோ வாநரெண ஹ
ஹநுஜிதாநாஹ்வ ஸுமீதெண ஸரீமதஃ

பம்பாதீரே ஹநுமதா ஸங்கதோ வாநரேண ஹ
ஹநுமத் வசநாச்சைவ ஸுக்ரீவணே ஸமாகதஃ

சுவதாரிகா-வனவம்ஸது ப்ரதிஜிதூ ப்ரயாந ரீராரணு
காணயரிகம் ஸம்முஹு திசுசாயு நிவடாஹகஸ்பராம்
கிஷிம்யர்காணகயாம் ஸம்முஹுதி வஹ்வதி-

சுப்யம்-வஹ்வாதீரோ ஹநுஜிதா வாநரெண ஸம்மதஃ
(ராரிஃ) ஹ! ஹநுஜிதாநாஹ்வ ஸுமீதெண ஸரீமதஃ.

சுயுஃ-வஹ்வாதீ, சுபூகி வஜ்ஜரஃ. தவ்யுஃ தீரோ.
ஹநுஜிதா - ப்ரபுஸ்யஹநுநா, வீரகிணாங்கித சிவெநெ
க்யுயுஃ. வாநரெண ஸம்மதஃ-ஸம்யாஹ-ராரி ஐகி சொஷ்.
ஹேகி ஹஷ்ட. விரஹிஜநப்ராணாவஹாரிணி வஹ்வாவ
வநெ, ஸுகாஜிநீ வடக ஸரீமதோயம் வொரெஃவநெ
ப்ரஹுதஸவடஸ்யு ஸுஜநசிவாவஹொகநவசு சுதீவாஸூஸ
நம் ஐகி சிவெநெஷ்ட. ஹநுஜிதா ஐகிநெந ஐகாநீ சி
காமதிஃ ஐகி சுதிரிசுப்யுடாகுமதாடிஸாயாம் விஜய
கிணாங்க வஜ்நவதா வுருஷெண ஸம்மதோ யஜுஹ்யா ஸு
ஜாதஃ. வாநரெண ஐகிநெந ராவணவசு ஸநுராவிவெஷ
ரஹிததயா ஸுவெஷெண ஸரீமதோகி விஸூஸநீயதா ஹொ
க்யுதெ. ஹநுஜிதாநாஹ்வ ஸுமீதெண ஸரீமதஃ-சுநுக்ரு
வுருஷொஹாசு உலிதிரிசுமொஹாஜாதஃ ஐகி ஹவ்.

அவ—இந்த ப்ரகாரம் (பெருமானின்) ஸத்ய ப்ரதிஜ்ஞையை ப்ரதார மாகவுடைய ஆரண்ய காண்ட விருத்தாந்தத்தைச் சுருக்கியுரைத்து, நண்பனின் கார்யத்தை நிறை வேற்றுவதில் நோக்க முடைய கிஷ்கிந்தா காண்டக் கதையைச் சுருக்கி யுரைக்கிறார். பம்பாதீரே என்று.....

அர்த்தம். பம்பை என்பது ஒரு தாமரைத் தட்டாகம். அத்தடாகத்தின் கரையில், கொண்டாடப்பட்ட கன்னத்தை யுடைய (வீர வ்ரணத்தாலடையாளம் பண்ணப்பட்ட முகத்தையுடைய) அனுமாதென்கிற வானரனோடு கூடினான். (இராமன்) என்கிற பதத்தை இங்கு சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். காதலியை விட்டுப் பிரிந்த காதலர்களின் ப்ராணனை அபஹரிக்கும் பம்பாஸர ஸமீபத்திலிரா நின்ற உத்யாநவந்தில், தன்னுடைய காதலியோடு சேர்ப்பிக்கும் கடகருடைய நல் வரவு, திருடர்களால் அரண்யத்திலபஹரிக் கப்பட்ட அகிலார்த்தை யுடையவனுக்கு தன்னுடைய மனிதர்களின் முகாவலோகமப்போல் அத்யாஸ்வாஸர மாகுமாகையால் ஆனந்தமடைகிறார் ருஷி ஹ என்று.

ஹநுமதா என்ற பதத்தால் இப்போது நமக்குப் புகலிடமே தென்று மிகவும் வருந்தா நிற்கின்ற நிலைமையில், விஜய ஸௌசக வ்ரணத்தா லடையாளம் பண்ணப்பட்ட முகத்தை யுடைய புருஷனோடு சேருகை, யத்ருச்சையாக ஏற்பட்டது என்பது தோன்று நிற்கிறது.

வாநரேண என்ற அடை மொழியினால் ராவணனைப் போல மாறுவேடமின்றி சுயரூபத்தோடு வந்தமையால் நம்புவதற்கு யோக்யமான தன்மை குறிக்கொள்ளத்தக்கது.

அனுமானின் வார்த்தையால் ஸுக்ரீவனோடு கூடினான், இத்தால் அதுகூல புருஷ லாபத்தால் ஏகம் துக்கம் ஸுக்ம சநஃ என்கிற நண்பனின் லாப மேற்பட்ட தென்பது கருத்து.

விசேஷார்த்த:—பம்பாதீரே ஹநுமதா வாநரேண ஸம்கததா என்றதால் வழிபறியுண்ட விடத்தில் தாய் முகம் காட்டினாள் போலே காணும்! பிராட்டியைப் பிரிந்து வருந்தா நின்ற காலத்தில் திருவடி வந்து முகம் காட்டினபடி.

ஹநுமதா—தளர்ந்து ஆவாரார் துணை யென்று தடுமாறு நின்ற ஸமயத்தில் வெற்றித் தழும்பு சுமந்த ஆண் பிள்ளையோடு கூடப்பெறுவதே.

வாநரேண—ஸர்யாவலி வேடம் பூண்டு வந்து, உயிரைவிட்டு உடலைப்பிரிக்குமாபோலே நித்யாநபாயினியான பிராட்டியைப் பிரிந்து நலிவைப் பண்ணுமவன் போலன்றிக்கே செவ்வியா நெருவனோடு கூடப்பெறுவதே.

பம்பாதீரே ஹநுமதா ஸம்கத:—பாதகவர்க்கம் ஸாம்ராஜ்யம் பண்ணும் தேசத்தில் வருந்தா நிற்க தருஷ்டா ஸீதா என்று சொல்லி அவ்வருத்தத்தை நீக்கவல்ல வீரவ்ரணங்கித மஹா புருஷனோடு முந்துற முன்னம் கூடப்பெறுவதே.

வாநரேண—ஜநயாமாஸுரேவம்தே புத்ரான் வாநர குபிண: என்று தன்னுடைய ஸஹாயத்திற் கென்றே ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவனோடு கூடப்பெறுவதே.

ஹநுமதா வாநரேண—லிக்ரந்தஸ்த்வம் ஸமர்த்தஸ்த்வம் ப்ராஜ்ஞஸ்த்வம் வாநரோத்தம என்று பிராட்டியும் கொண்டாடும் படியான புத்தி விக்ரமாதி குணங்களை யுடையவனோடு கூடப்பெறுவதே.

ஹநுமத் வசநாச்சைவ ஸுக்ரீவேண ஸமாகத:—இவன் வார்த்தை சொன்ன வந்தரமே இவர பிஷ்டம் வித்தித்தபடி. ஸுக்ரீவம் நாதமிச்சதி, வாநரோந்த்ரஸ்ய ப்ரஸாத மபிகாங்குதே என்றன்றோ! இவரிருப்பது. பாதகவர்க்கம்மலிந்து நலிவைப் பண்ணு நின்ற காலத்தில் மேன்மேலும் அவற்றை நீக்கவல்ல ஸஹாய ஸம்பத்து உண்டாகப் பெறுவதே என்று ஹ்ருஷ்ட ராகிறார் ருஷி ஹ என்று.

49. ஸுமீயவாய உத்யுதம் ஸம்ஸுத ராமோ ஷீஹாஸயம்

சூஷிதஸ்ய ஸுயயுக்ஷம் வீதாயாஸு விஸேஷக:

ஸுக்ரீவாயச தத்ஸர்வம் ஸம்ஸத் ராமோ மஹாபல:

ஆதிதஸ்தத் யதாவ்ருத்தம் ஸீதாயாஸ்ச விஸேஷத:

சுவதாரிகாஸவ்யுஹைதாம் ராஹவ்யுஜ்ஜேஹம் டிஸ்யயதி
ஸுமீயவாய உதி.

சுத்யு:—ஷீஹாஸயம் ராஜ: சூஷித: தசு ஸவயம் வுக்ஷம்
தாயா: தசு வுக்ஷம் யயாவுக்ஷம் விஸேஷக: ஸுமீய
ப ஸம்ஸகி.

சுயம்பு-சீமாவை-வூக்கலுரணகாலிக டாம்பெமாவந
ஸைய-ராசி, குடி-கூடந் சூரஹி தக-புலிக ஸவ-
பூக் ஸாந்திரவாய ஸஸக-சகயபகி. வீதாய-தக
பூக்-ம-ராவணஹி தகவாடிக யயாவூக்-பூக்கநதிகு-
விசெஷ-த-ஸஸக தபெஷணஸி கவஸு கத-புதயா
விசெஷண சகயபகி. சு-சீமாவை-ராசி ஹிநெநஸஹி
யசெரண ஸவ-நிவ-பாஹக ஸபெ-பாவி ஹாகு-திந-
பூதி ஸாந்திரவ ஸஹாய டாம்பெ ஸவ-பகயபகி திகும
திதெ.

(வீதாபஹரண ஜடாயு மரணத்) வருத்தார்தஸ்மரண காலத்திலுண்டான துக்கத்தை யடக்கும் வல்லமை வாய்ந்த ராமன், தன்னுடைய ஜந்மம் முதலாக ப்ரவ்ரித்தமான வருத் தார்த மனைத்தையும் ஸுகீர்வன் பொருட்டுச் சொன்னான். ராவணனால் செய்யப்பட்ட வீதாபஹரணம் முதலான் விருத் தார்தத்தை நடந்தபடியே விசேஷமாகச் சொன்னான் வீதார் வேஷணம் அவஸ்யமாகப் பண்ணவேண்டு மாகையால், இவ் விடத்தில் மஹாபல:—என்கிற விசேஷணத்தால் ஸஹாய மன் றியிலினைத்தையும் கிரவஹிக்கும் வல்லமை வாய்ந்தவனுனாலும் மதுஷ்யபாவினக்கிணங்க ஸுகீர்வ ஸஹாயத்தைக் கருதி யினைத் தையும் அறிவித்தான் என்பதும் உற்று நோக்க விளங்கும்.

50. ஸுத்ரவஸ்துவாவி தக்ஷிவடும் ஸ்ருக்ஷா ராஜிஷு வா த்ரு
 உக்ஷா ஸஷும் ராஜிண வீரகஜெஷுவாழிஸாக்ஷிகம்
 ஸுக்ரீவஸ்சூபி தத்ஸாவம் ஸ்ருத்வா ராமஸ்ய வாநந :
 சகார ஸக்யம் ராமேண ப்ரீதஸ்சைவாக்ஷிஸாக்ஷிகம்.

சுத்யம்-வாநாம் ஸுதீரவாவி நாரிஸ்ய தக் ஸவயம்
 மரகதா வீரதம் ஸநு கழிஸாக்ஷிகம் நாரிண ஸவயம்
 வகார.

சுயம்-வாநரம் ஸுதீரவொவி ராஜிஷு (வம்ஸந்தி) தத்
 வம்-வடுவெடாகம் வுசாகாம்-முரகா, வீரம்-கீமா
 வுமஷு ராஜிஷு பூபொஜநாவெகவிதாசு, ஜாஜகிவி பூபொஜ
 து கிவதயிஷுதி உதி துஷுஜிந, சுதீர் ஸாநதீபஷு தச

[illegible]

கிளைக்குக் கிளை தாவித்திரியும் ஐாதிபிற் பிறந்த ஸைக்ரீவனும், ராமனுடைய ஸம்பந்தத்தை யுடைய விருந்தாந்த மனைத்தையும் கேட்டு, மஹா பலவானான ராமன் ப்ரயோஜனத்தை அபேக்ஷித் தவனா யிருக்கையால் நம்முடைய ப்ரயோஜனத்தையும் முடித்து வைப்பான் என்று சந்தோஷத்தை யுடையவனுய்க் கொண்டு, அக்ரி ஸாக்ஷிகமாக, ராமனோடு ஸக்யத்தைப் பண்ணினான்.

இவ்விடத்தில் வாரா ராம ஸப்தங்களால் இவ்விருவர்களுடைய தோழமை ஒத்ததன்றென்பது தோற்று நிற்கின்றது. இதனால் ராமனுடைய (உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவனோடு ஒரு நீராகக் கலக்கும்) ஸௌரீலயத்தின் பெருமை விளங்கா நிற்கும். ஹீந ஜாதியான குஹனோடு தோழமை கொண்டது ஸௌரீலயம். நீச்வத்திற்கெல்லை நிலமாய் அதிலும் ஸ்த்ரீ ஜாதியான ஸபர் ஸபர் அபிமுகமாகச் சென்றடைந்தது, அதைக்காட்டிலும் மேலான ஸௌரீலயமாகும். காபேயமான திரயக்ஜாதியான ஸுக்ரீவனோடு தோழமை கொண்டது, கீழ்ச்சொன்னவைகளெல்லாவற்றிலும் மேலான ஸௌரீலயம் என்பது தோன்றுநிற்கும்.

விசேஷார்த்த :—ராமேண பாத : ஸப்தாவ : உபருத
 னோடே தாழும் ஏககண்டராயத் தம்முடைய வருத்த கீர்த்தனம்
 பண்ணுவனென்கிறது.

வாநர் :—கிளைக்குக் கிளை தாவித்திரியும் ஒரு வாரதன் நரோத்தமனாராமனோடு அக்நிஸாக்ஷிகமாகத்தோழமைகொண்டு தான் மஹாராஜர் என்று ப்ரதாநமாய் நின்று ப்ரீதியை யடையும் படி யிருப்பதே ! இதொரு ஆஸ்ரித பாரதந்திரிய மிருப்பதே ! என்று விஸிமதராகிரார் ருஷி என்று இங்கு ஹர்ஷத்யோதகமான காகுஷ்வ (ஸ்வதத்தை) அதுஸந்திக்க ப்ராப்தமாகும்.

3. தனது வாறுபாடுகளை வெவ்வேறு நுகர்வோர் முன்
நிரூபிப்பதற்கு உதவும் முயற்சியில் ஈடுபடுவது.

சுயபு:—ஸுமீரவ: ராவவபு-க்யபு-ராவவவிஷய
ஜோநாயபு: ராவவவபு-ஜோநாயபு, யசா ராவவவிஷய
விஷய விஸாஸ ஜநநாயபு: ஸுமீரவ:—வாமிநாமதஸு
ஸுமீரவ:—ஜோநாயபு: உதே-ஸுமீரவ: உதே-ஸுமீரவ: உதே-ஸுமீரவ:
வனவ ஜோநாயபு: ஸுமீரவ:—காயபு-காயபு: ராவவவிஷய
ஸுமீரவ:—காயபு: “வாமி வனதஸுமி வாமிநாமதஸு” உதே-ஸுமீரவ:
காயபு: “உதே-ஸுமீரவ:—காயபு: ராவவவிஷய”

அவ—ஸுமீரவ: “ராமன் வாலியை ஜயிக்கும் வல்லமை
உடையனோ? அல்லனோ? என்று ஸங்கித்ததோடு நில்லாமல்
அத்தை யறியும் பொருட்டு மற்றொன்றையும் காண்டித்தான்
என்று சொல்லுகிறார் ராகவேதி.

ஸுமீரவ: ராமனுடைய பலத்தை நன்றாக அறிந்து
கொள்ள வேண்டி, அன்றிக்கே ராமனுக்குத் தன் விஷயத்தில்
விஸ்வாஸ முண்டாவதன் பொருட்டு வாலியினால் கொல்லப்பட்ட
துந்துபி என்கிற அஸுரனுடைய, ஸிதிலமாகாததாய் உன்னத
மாயிருக்கையால் பெரியவரையோடொத்த சரீரம் போன்ற
எலும்பை, ராமன் பொருட்டு “வாலி இந்த எலும்பை பாதத்தின்
நுனியில் வைத்து மேலே எறிவான் என்று சொல்லி”க் காண்
பித்தான்.

உதே-ஸுமீரவ: ஜோநாயபு: ஸுமீரவ:—வாமிநாமதஸு
55. வாமிநாமதஸுமி வாலியினால் கொல்லப்பட்ட
துந்துபி என்கிற அஸுரனுடைய, ஸிதிலமாகாததாய் உன்னத
மாயிருக்கையால் பெரியவரையோடொத்த சரீரம் போன்ற
எலும்பை, ராமன் பொருட்டு “வாலி இந்த எலும்பை பாதத்தின்
நுனியில் வைத்து மேலே எறிவான் என்று சொல்லி”க் காண்
பித்தான்.

உதே-ஸுமீரவ: ஜோநாயபு: ஸுமீரவ:—வாமிநாமதஸு
பாதாங்குஷ்டேந சிக்ஷைப ஸம்பூர்ணம் தஸயோஜநம்

சுயபு:—ஜோநாயபு: ஜோநாயபு: (ராவ:) ஸுமீரவ: ஸுமீரவ:
ஸுமீரவ:—வாமிநாமதஸுமி வாலியினால் கொல்லப்பட்ட
துந்துபி என்கிற அஸுரனுடைய, ஸிதிலமாகாததாய் உன்னத
மாயிருக்கையால் பெரியவரையோடொத்த சரீரம் போன்ற
எலும்பை, ராமன் பொருட்டு “வாலி இந்த எலும்பை பாதத்தின்
நுனியில் வைத்து மேலே எறிவான் என்று சொல்லி”க் காண்
பித்தான்.

சுயபு:—ஜோநாயபு:—ஸுமீரவ:—வாமிநாமதஸுமி

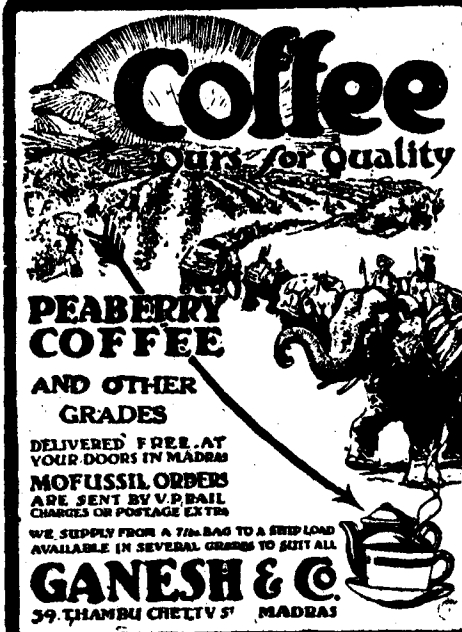
வாலியினால் கொல்லப்பட்ட துந்துபி என்கிற அஸுரனுடைய, ஸிதிலமாகாததாய் உன்னத
மாயிருக்கையால் பெரியவரையோடொத்த சரீரம் போன்ற எலும்பை, ராமன்
பொருட்டு “வாலி இந்த எலும்பை பாதத்தின் நுனியில் வைத்து மேலே
எறிவான் என்று சொல்லி”க் காண்பித்தான்.

வேலூர் ஸ்ரீராமாயண காலகோபம்

இம் மகாநகரம் சிறந்த வியாபார ஸ்தலம். இவ்விடத்திலுள்ளவர்களுக்கு பகவத் பாகவத விஷயங்களில் அன்பும் ஆர்வமும் வரவர அதிகரித்து வருவது எம்பெருமானருளின் பலனே. நகரத்தில் பல விடங்களிலும் பகவத் சதா பிரவசனங்கள் அடிக்கடி நடந்து வரும்படியாக நகரவாசிகள் நன் முயற்சி செய்து வருவது போற்றத்தக்கது. இந்நகரில், காஞ்சிபுரம் மஹாவித்வான் ஸ்ரீமத். உ. வே. P. B. அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமிகள் நான்கு வருஷ காலமாகப் பிரதிமாதமும் ஒரு முறை யெழுந்தருளி இரண்டு உபந்யாஸங்களாக ஸ்ரீராமாயண விசேஷார்த்தங்களை அன்பர்களுக்கு ஊட்டி வந்தார்கள். இந்த ஜூன் மீ 24, 25 தேதிகளில் பட்டாபிஷேகம் நடைபெற்று முடிவாயிற்று. அச்சமயம் பல பல வித்வான் களும் ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்களும் விஜயஞ்செய்து கேட்டு மன முவந்து மெச்சினார்கள். பகவத் விஷய உபந்யாஸங்கள் ஷே அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமிகளைக்கொண்டு மாதம் ஒரு முறை இந்நகரில் நீடுழி நடத்தி வருமாறு பிரமுகர்கள் முயன்று வருகிறார்கள். ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ இளங்காடு ஸ்வாமிகள் என்கிறபாதுகாஸேவக ராமாநுஜ ஸ்வாமிகள் தற்சமயம் இந்நகரில் விராடபர்வ காலகோபம் சாதித்து வருவதும். ப்ரம்மஸ்ரீ (திருச்சி) நாராயண சாஸ்த்ரிகளவர்கள் ஸ்ரீபாகவத உபந்யாஸம் நடத்தி வருவதும் நகர வாஸிகளான பக்தர்களுக்கு மிகவும் ஆனந்தமே. இங்ஙனம் பாகவத விதேயன் வி. சேந்தாமரைக்கண்ண ராமாநுஜ தாஸன்.

Retail
Branch :

285, China
Bazaar.

Coffee
Our Quality

PEABERRY COFFEE
AND OTHER GRADES

DELIVERED FREE AT YOUR DOORS IN MADRAS
MOFUSSIL ORDERS ARE SENT BY V.P. RAIL
CHARGES OR POSTAGE EXTRA

WE SUPPLY FROM A 7½ LB. BAG TO A SHIP LOAD
AVAILABLE IN SEVERAL GRADES TO SUIT ALL

GANESH & CO.
39, CHAMBU CHETTY ST. MADRAS

ஒரு ஆச்சர்யமான அலாரம் டைம்பீஸ்
இந்தியாவில் எல்லா பாகங்களிலும்
உள்ளவர் இதை உபயோகிக்கிறார்கள்

“டாம் டாம்”

சரியான காலத்தைக் காட்டும் அழகியது, நீடித்து உழைக்
கும் டைம்பீஸ் என்று
சொல்லுகிறார்கள்.
இவைகளைத்தான் விசே
ஷ அம்சங்களென்று
இதை உபயோகிப்பவர்
களே சொல்லுகிறார்கள்.
இதைவிட உங்களுக்குத்
திருப்தியளிக்கக் கூடிய
வார்த்தை என்ன இருக்
கிறது. ஆகையால் “டாம்
டாம்” அலாரம் டைம்
பீஸ் வாங்குங்கள். இது
சிறிது காலத்துக்கு மட்
டெல்ல. உங்கள் வாழ்
வின் பூராவும் உழைக்
கும். இந்த “டாம் டாம்”
30 லீவர் மூவ்மெண்டுக
ளால் ஆதரிக்கப்பட்டது
அலாரம் சிறந்த துறை
யுடனும் விடாமலும்
விட்டு விட்டு அடிக்கிற மாதிரி உள்ளது.

இரண்டு வருடம் உத்தரவாதம்

நிக்கல் பெரிய சைஸ் ரூ. 8-0-0.

நிக்கல் மீடியம் சைஸ் ரூ. 6-0-0.

(பாக்கிங் அண்டு போஸ்டேஜ் வேறு)

(ஆர்டர் செய்பவர்கள் ரூ. 2-0-0 முன்னதாக அட்டவாணை
அனுப்பவேண்டும்.)

ஜலால் அண்டு சன்ஸ்,

கவுன்மெண்ட் அண்டு ரயில்வே சப்ளையர்ஸ்

ஷெட் ஆபீஸ் :- 46, ரட்டான் பஜார், சென்னை.

பிராஞ் ஆபீஸ் :- 120, B. மெளண்ட்ரோட், சென்னை.

1242-1, ஆமிட்ரோட், ஹைதராபாத் (தெக்கான்.)

யுனைடெட் இந்தியா ஹப் அஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி (லிமிடெட்)

தலைமை ஆபீஸ் : மதராஸ்.

ஸ்தாபிதம் : 1906

டிர்ஸ்டி : மதராஸ் அபீஷ்யல் டிர்ஸ்டி.

பாலிஸிதாரர்களின் நன்மையையே கோரி
பணி செய்யப்படுகிறது.

க்ளெய்ம்கள் தாமதமின்றி தீர்க்கப்
படுகின்றன. நல்ல சேமிப்பு, திறமை
யான நிர்வாகம், லாபகரமான
பாலிஸி கிபந்தனைகள், குறைந்த
ப்ரீமியம், நிறைந்த போனஸ், இவை

யுனைடெட் இந்தியாவை
ஒரு சிறந்த இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி யாக்குகின்றன.

பூரா விவரங்களுக்கும் தலைமை ஆபீஸ் :

யுனைடெட் இந்தியா அஷ்யூரன்ஸ் பி்ல்டிங்ஸ்,
செம்புதாஸ் தெரு, மதராஸுக்கும்
அ ல் ல து

கீழ்க்கண்ட இடங்களிலுள்ள ஆபீஸ்களுக்காவது எழுதவும்

ஆஸான்ஸல்	டாக்கா	லாகூர்	ராஜமகேந்திர
பெங்களூர்	டில்லி	பாட்னா	புரம்
பெஜவாடா	கொழும்பு	மதுரை	ரங்கூன்
பம்பாய்	கூட்டி	மங்களூர்	வில்கார்
கல்கத்தா	கொழும்பு	நாகப்பூர்	தஞ்சாவூர்
கள்ளிக்கோட்	சிட்டிகாங்	ஹைதராபாத்	திருவனந்தபு
சித்னூர்	ஜல்பைய்குரி		உடுப்பி (ரம்

Registered No. M. 3401

பண்டிட் D. கோபாலாச்சார்லு அவர்களின் இரண்டு
ஒளவுத் தந்தங்கள்

ஜீ வா ம் ரு த ம்

(தேகாரோக்யத்திற்கும்
பல விருத்திக்கும்)

ரத்தமிழந்து, ஜீவனற்று, பலவீனத்
துடன் வாழ்க்கையை வெறுக்கும் வாலி
பர்களுக்கு இவ்வெளவுதம் ஓர் வரத்தைப்
போன்றதே. இதை உபயோகிக்க ஆரம்பித்
தும் பொழுதே அளவற்ற சுக உணர்ச்சியை
பூட்டி, மிகுந்த ரத்த புஷ்டியை உண்
டாக்கி, புத்துயிரைக் கொடுத்து, வாழ்க்
கைக்கே இன்பத்தை விளைவிக்கின்றது.
அளவற்ற தேகபலம் குறைவற்ற ஆரோக்
கியம் முதலியவற்றை மேன்மேலும்
செழிக்கச் செய்கின்றது.

விலை பெரிய புட்டி
சிறியது

ரூ 3-4-0
1-12-0

பாலபாஸ்கர

(குழந்தை ஈரல் குலைக்கட்டி
வியாதிகளுக்கு அற்புத நிவாரணி.)

குழந்தைகளின் ஈரல் (Liver) குலை (Sp
leen) பெருக்கங்களை அதி விரைவில்
கரைத்து பூர்ண ஆரோக்யத்தை யளிக்கும்
அரிய சஞ்சீவி. இதர மருந்துகளால் பய
னற்றுப் போன விடங்களில் ஆச்சரியத்து
டன் பலன் தந்துள்ளன. தவறுதலின்றி
குணங் கொடுப்பதென்று பிரக்யாதி
யடைந்தது. ஆரம்ப நிலைமைக் கென்றும்,
முதிர்ந்த நிலைமைக் கென்றும் இருதிறத்தி
லுள்ளது.

ஆரம்ப நிலைமை மருந்து 1 மாதம் 4-0-0
முதிர்ந்த நிலைமை 8-0-0

விபரங்களுக்கு எழுதவும்.

தயாரிப்பவர்கள் :— ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்

தபால் பெட்டி 287.

151, கோவில்தீர்த்தம் நாயக்கன் வீதி, மதுரை.